

பிரிவின

பிரிவின வார மலர்

தயாராகி வருகிறது!

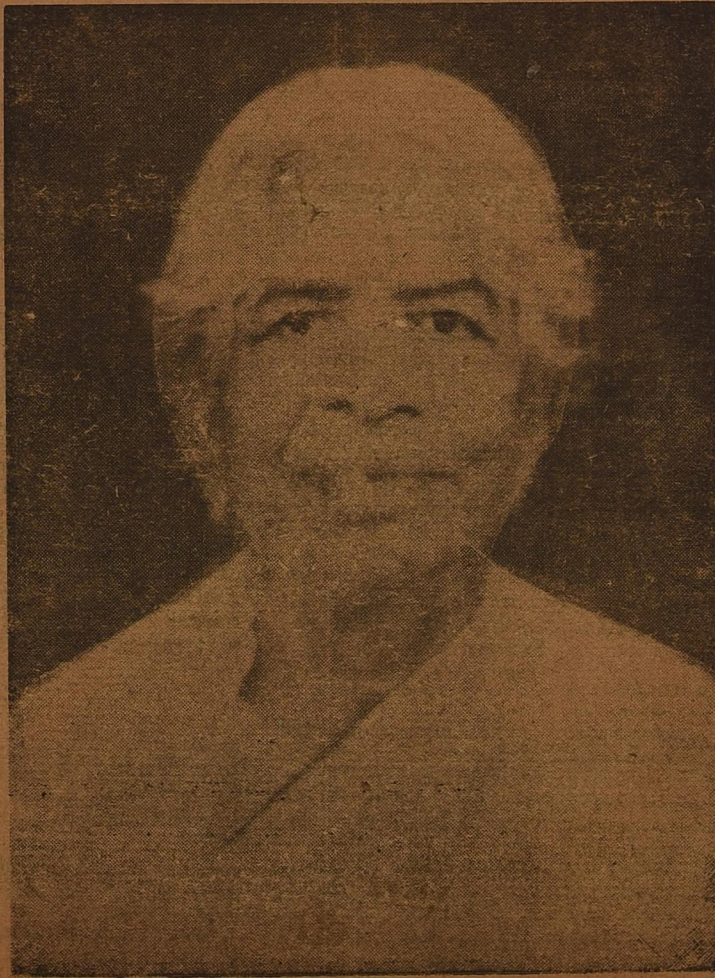
படிக்கப் படிக்கத் தெவிட்டாத
தெள்ளமுது! எழில் மிக்க கடை!!
டோவ்டவஸ்கியின்
காதலிகள்
இரா. இளஞ்சேரன் தீட்டியது
விலை 4 அணா.

முன் பணத்தின் தேவைகளுக்கு
எழுதுங்கள். தக்க சமீப உண்டு.
பாண்டியன் பதிப்பகம்,
16, ரிஸையன்ஸ் ரைஸ் மில் தெரு,
சென்னை-1.

19-9-52 : வெள்ளி : விலை 4 அணா வெளிநாடு 5 அணா

அண்ணா நாகம்மாபுரம்

திராவிடன்

சென்னை : 19-9-52 : வெள்ளி

‘பித்தந் தெளிய மருந்து...’

★

‘திராவிடரோ திராவிடருக்கே’. திரா

விட நாட்டினரின் இந்த இதயத்தேத்தை—மகத்தான உரிமையைத் தட்டிக் கழித்துவிடலாம் என்று எண்ணி இறுமாந்திருந்த ஆதிக்க வெறியர்கள் இன்று இப்பிரச்சினையைப்பற்றி கவலைப்படாத நாளில்லை. அதேபோல ஆதிக்க வெறியர்களுக்கு அடிபணிந்து “இந்தியா ஒரே தேசம்” அதைத் துண்டாடுவதைக் கண்டு சகி யோம்” என்று கூப்பாடு போட்டுவந்த பிரகல்பிகள்” தங்களது கூப்பாட்டுக்கு மக்கள் செவிய சாய்க்கவில்லை யென்பதை உணர்ந்து வருகின்றனர் என்றால் மிகையாகாது.

திராவிட நாட்டுப் பிரிவினையை எதிர்த்து மார்க்சிஸ்ட் பேசிய மகாதேவாலாகரிலிருந்து—கிடைத்ததிகள்—கிண்டல்கள் வரை இன்று தங்களின் எதிர்ப்பு ஒலத்துக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்துக் கொண்டனர்.

எனினும் முற்போக்கு சக்திகள் வரிசையிலே சின்று பணியாற்றும் கம்யூனிஸ்ட் தோழர்கள் மட்டும் திராவிட நாட்டுப் பிரிவினையை வெளிப்படுத்தாமல் ஒப்புக் கொள்வதற்கு சற்று வேகப்படுவதாலே தெரிகிறது. திராவிட நாட்டுப் பிரிவினைக் கொள்கையானது—இனவெறிச்சகலவோ, அல்லது திராவிடத்திலேயுள்ள மற்ற இனத்தவரின் வாழ்வைப் பறிப்பதற்காகவோ அல்ல யென்பதை மிகத் தெளிவாக விவரித்துக் கூறப்பட்டு வருகிறது. தென்னாற்காடு பொருளாதார விடுதலையை அஸ்திவாரமாகக் கொண்டதே ‘திராவிட நாட்டுப் பிரிவினை’.

இப்போட்பட்ட ஜீவநாசமான பிரச்சினையை, கருத்தில்லாத நீண்ட வார்த்தைகளைப் போட்டு முழப்பி எதிர்ப்புதென்பது தென்னாற்காடு விடுதலைக்குச் செய்யும் பெருந்தொகை மாறும்.

தேசிய முகாமிலேயுள்ள சிலர் நாட்டுப்பிரிவினையை எதிர்த்துள்ளதென்றால் அது அவர்களுடைய ஜனாதிபதி இடம் கட்டிவைக்க உட்பட்ட செய்கையையாகும். ஆனால் முற்போக்கு கொள்கையுடையோர் ஒரு நாட்டின்—இனத்தின் பொருளாதார விடுதலைக்கு குறுக்கே நிற்பது முற்போக்கு சக்திகளிடையே ஏற்பட வேண்டிய ஒற்றுமையுணர்ச்சிக்குக் கேடுவினை விப்பதாருமேயன்றி வேறில்லை.

செவ்வத் தொழிலாளர் பிரச்சினையில் வட நாட்டு ஆட்சி பித்தநாசின் போக்கு சம்மாண கலனுக்குப் புறம்பானதாயிருக்கிறது. ஆனால் சம்மாண சர்க்காரின் திட்டம் செவ்வத் தொழிலாளரின் அலை நிலையைச் சமாளிக்கக் கூடியதாய் இருக்கிறது. எனவே, மகாணசர்க்காரமுழு உரிமையுடன் செவ்வாற்றுவதாயிருப்பின் டெல்லி தேவதையின் வரப்பிரசாதத்தை எதிர்த்தோர்க் வேண்டிய இழிநிலையுக்குமாயென்று கேட்கிறோம்? இப்படியே ஒவ்வொரு துறையிலும் “மத்திய ஆட்சி” பீடம் என்ற பாசிலேயெறியின் பிடிப்பில் நம் மகாணசத்தின் உயிர்சாடியைச் சிக்கவைத்து அர்த்தமற்ற வார்த்தைகளையும் வியாக்கியானங்களையும் கூறிக் கொண்டு நாட்டுப் பிரிவினையை எதிர்ப்பது என்று பைத்தியக்காரத்தனமாகவோ அல்லது வடநாட்டு பாசில வெறியாட்சிக்கு மறைமுகமாக “லாவி”பாடும் துரோகப் படலமாகவோ இருத்தல் வேண்டும்.

தென்னாற்காடு பொறுத்தவரை எந்த அரசியல் கூட்டியாலும் வடநாட்டுத் தலைமையின் தாக்கத்தை எதிர்த்தோர்க்கால் உண்மையான கத்தா அறிவுடன் பணியாற்றாமே யானால் திராவிடம் இதயத்தை மக்களாட்சியின்

அடிப்படையிலே இயங்கி யிருக்க முடியும். “ஏக இந்தியா” என்ற பித்துக்கொள்ளி வாதத்தையும்—அத்தலைமைக்குக் குனிந்து கொடுக்கும் அலை நிலையையும் எந்த அரசியல் முகாம் பின்பற்றினாலும் சரி அவர்களால் வடநாட்டு ஆதிக்கமும் குறிப்பாக பாசில வெறியும், வளரும் “திருத்தொண்டை” செய்ததாக முடியுமேயன்றி தென்னாற்காடு மக்களுக்குத் துயர்தொண்டாற்றினார்களென்று கூற இயலாது.

சட்டசபைத் தேர்தலிலே பிற்போக்கு காம்கிரஸ் முகாமைய எதிர்த்து தேர்தலில் போட்டியிட்ட பிரஜா கட்சியின் தலைமைப் பீடம் டெல்லியிலே—ஆனால் அத்தலைமைப் பீடம் இன்று முற்போக்கு சக்திகளின் ஒன்றுபட்ட தன்மைக்குச் செய்துள்ள துரோகமும் அதே சமயத்தில் தேசியப் போர்வையாளர்களின் ஆதிக்கம் அனையாதிருக்க முட்டிக்கொடுக்கும் பித்தலாட்டப் போக்கையும் மக்கள் அறிந்து வருகின்றனர். எனவேதான் தயிழ்நாட்டுப் பிரஜாக்கள் டெல்லித் தலைமைப் பீடத்துக்கு உட்பட்டிருக்க மாட்டோம் என்று பகிரங்கமாகக் கூறிவிட்டது.

இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலுள்ள ஒவ்வொரு மாகாணத்தின் உரிமையை, “போலி தேசபக்தி” என்னும் போர்வையில் புதுநுது—குறையாடி வருகிறது டெல்லி ஆதிக்கம். பஞ்சாப், வங்கம், அஸ்ஸாம், மகாராஷ்டிரம், (திருவிதங்கூர், கொச்சி, மைசூர் ஐதராபாத் சென்னை மாகாணம் உட்பட) தென்பகுதி ஆகிய இப்பெரும் பாகம் டெல்லி ஆதிக்க தர்பார எதிர்த்து வருகிறதென்றால் மிகையாகாது. எனவே இப்போட்பட்ட பிரச்சினையை, சாதாரணமாகக் கருதியே போல பாசாங்குப் செய்வதானது, இறுதியில் பெரும் கொந்தளிப்பையே உண்டாக்கும் என்னை ஆதிக்கக்காரர்களுக்கு நினைவூட்டுகிறோம்.

ஏகாதிபத்தியத்தில் ஊறிக்கிடப்பவர்களும் அவர்களின் அடிமைகளுக்கான பிற்போக்குக்குட்டையில் நீதி விளையாடுகிறதென்றால், முற்போக்குக் கொள்கையே எங்கள் பிறப்புரிமை பெற்றுக் கூறிவரும் கம்யூனிஸ்டுகள்—அதவும் ஒவ்வொரு மாகாணத்தின் பொருளாதார விடுதலையைப் பறிக்கும் இக்கொடுமையை எதிர்ப்பதை விடும், முற்போக்கு சக்திகளுடனே மோதிக்கொண்டிருப்பது மிகையாக வந்த தந்தக்கதாறும்.

“திராவிடம்” தொல்காப்பியத்திலிருக்கிறதா? இலக்கியச்சான்று உண்டா? என்ற கேள்விகளை கம்யூனிஸ்ட் தலைவர்கள் கேட்கின்றனர்களாம்! உண்டு என்பதற்குப் போதிய ஆதாரங்களைக் காட்ட முடியுமெனினும், நாம் அந்த ஆராய்ச்சியிலே கூட இறங்கவில்லை.

ஆனால் இவ்வாறு கேட்டு, தங்களைப் பெரிய மேதாவிகள் என்று கருதிக் கொள்ளும் யாராயினும் அவர்களை ஒன்று கேட்கிறோம். கம்யூனிஸம், வெனிசுலா, மார்ச்சிஸம், தேசிய இனங்களிலும் இன்னும் இதுபோன்ற “இலங்கை” எல்லாம் தொல்காப்பியத்திலோ, இலக்கியங்களிலோ யிருக்கிறதா? அவ்விதம் இருக்கிறது என்பதைக் கண்டு பிடித்துத்தான் கம்யூனிஸ்டுகள் இந்த ‘இலங்கை’ப் பின்பற்றுகிறார்களாயென்று பணிவன்புடன் கேட்கிறோம்.

எனவே, அவலை நினைத்துக் கொண்டு உலக இடிப்பது போல எமது கம்யூனிஸ்டு தோழர்கள் திராவிட நாட்டுப் பிரிவினையை எதிர்ப்பது குறிப்பாகத் தென்னாற்காடும், பொதுவாக இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலும் ஏற்பட யிருக்கும் அரசியல் மறுமலர்ச்சியைத் தடைப்படுத்துவதாலே முடியும்.

திராவிடநாட்டுப் பிரிவினையால் வடநாட்டு ஏகாதிபத்திய பொருளாதார வேலைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்படுமேயன்றி கம்யூனிஸ்ட் கொள்கைகளுக்கு இதனால் என்ன இடை யூறிருக்க முடியும்?

ஆகவே, இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் உண்மையான விடுதலைக்கு முற்படியாகத் தென்னாற்காடிலே மக்கள் ஆட்சியை நிறுவுவோமாக. அதற்கு இன்றியமையாத மருத்து நாட்டுப் பிரிவினையாகும். இப்பிரச்சினை நிராதாரை தென்னாற்காடு மட்டுமல்லாமல் இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் வேறெந்த பாகங்களிலும் மக்களுக்கு நிரந்தரமான நலவாழ்வோ அதற்கேற்ற ஆட்சியோ அமைய முடியாது என்பதை அமுத்தாற்றித்தொடங்கக் கூறுகிறோம்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழர்களே—எமது இலட்சிய இதம் மாற்றுக் கட்சியினரில் பெரும்பாலானார்கள் திருத்தச் செய்துவருகிறது. இதற்காக திராவிட இயக்கம் பட்ட கஷ்ட கஷ்டங்கள் ஏராளம். எனினும் எதிர்க்காலத்திலே இதைவிட கடுமையான தொல்லைகள், அர்த்திகள், ஆதிக்கக்காரர்களால் விளைவிக்கப்படலாம்.

எனினும் அடிக்கடி எமது அண்ணா அவர்கள் ஆறுதல் கூறுவதை மனதில் கொண்டு தீவிரப் பணியாற்றுவீர்களாக.

அந்த ஆறுதல் மொழி என்ன? “எதையும் தாங்கும் இதயமுண்டு—குப்படைத் தோற்கிக் காப்படை ஜெயிக்கும்” என்பதே.

நம் இயக்கத்தின் மகத்தான—துய்மையான சக்திக்கு இடையிடையே தடைகளும் தொல்லைகளும் ஏற்பட்டாலும்கூட இறுதி வெற்றி நிச்சயம் உண்டு. உலக அரசியல் வரலாறுகள் காட்டும் இப்படிப் பிணையை டெல்லி ஏகாதிபத்தியம் உணரும் நாளொருங்கி வருகிறது. எனவே ஏறு-முன்னேறுவோம்! வாழ்க திராவிடம்.

—என். வி. என்.

முக்கிய அறிவிப்பு.

அடுத்த வாரம் முதல்

‘திராவிடன்’ இதழில் அரிய கட்டுரைகளை வழங்கி, முற்போக்கு எண்ணம் கொண்டோரின் உள்ளத்தைக் கவர்ந்துள்ள

தோழர். இரா. இளஞ்சேரன்

திட்டியுள்ள

“மலையாள இலக்கியம்”

என்னும் தொடர் கட்டுரை 26-9-52 முதல் தொடர்ந்து வெளிவரும்.

சரித்திர சம்பவங்களை அள்ளியுட்டும்

கருத்து விருந்து

★

“வண்ணக் குமரி” “பட்டினித் தோட்டம்” ஆகிய தொடர் கதைகளை ‘திராவிடன்’ வாயிலாக அளித்து உங்களின் பேராதரவைப் பெற்றுவரும்

தோழர். இளங்கிரன்

திட்டியுள்ள

“இலட்சியக் கனவு”

(என்னும் தொடர் கதை)

26-9-52 முதல் தொடர்ந்து வெளிவரும்.

திருக்கீட்கூடிய நிகழ்ச்சிகள்!

விறுவிறப்பான டைட்! திட்டாத கருத்துக் துவயில்!

—நிர்வாகி, திராவிடன்.

கழகத் தோழர்களுக்கு

★

வணக்கம், கடந்த ஒன்றரை மாத காலமாக கழகத் தேர்தல், சென்னை நகரசபைத் தேர்தல், குன்றத்தூர் வழக்கு ஆகிய பணிகளில் ஒய்வின்றி ஈடுபட்டிருக்கையாலும் ஒப்புக்கொண்ட வெளியூர் கூட்டங்களுக்கு சரிவர வந்து பணியாற்ற இயலவில்லை. அதேபோன்று கழகத் துறையிலுள்ள தோழர்களுக்கும் உடனுக்குடன் பதிலவரையவும் இயலவில்லை. எனவே சம்பந்தப்பட்ட தோழர்கள் இதுபற்றி மன்னிக்க வேண்டுவதுடன் ஏற்கனவே யான் ஒப்புதல் அளித்துள்ள கழகக் கூட்டங்களுக்கு செப்டம்பர் முதல் வாரத்திலிருந்து கலந்து கொள்கிறேன். மன்னிக்கவும்.

அன்புடன்,

என். வி. என்.

தோழர் திருநாவுக்கரசு

42-வது வட்டத்தில் போட்டியிடும் தோழர் திருநாவுக்கரசுக்கு நகர மக்கள் கூட்டணியின் திட்டத்தை ஒப்புக் கொண்டு உறுதியளித்திருப்பதால், நகர மக்கள் கூட்டணி தனது ஆதரவைத் தருவதென்ற முடிவு செய்திருக்கிறது.

இன்ப உலகு

உருமலை பெ: குருவன்

‘துரோகியோ! உன் தோகை மயிலானைத் துடிதுடிக்க விட்டு, துயின்ற நேரத்திலே ஓடிவிட்டாயே உன்மத்தனே எனத் தூற்றுகிறாயா? சே...சே...நீதூற்ற மாட்டாய் நீ நல்லவளாயிற்றே. நான் என்ன செய்வேன், கூண்டுகி கிரியாக இருந்ததன் விளைவுதானே இது!’

இன்ப மாளிகை

கனிகுலங்கு முரங்கள் மணத்தைக் காற்றோடு கலக்கி கொண்டிருக்கும் பல்வகை மலர் பூத்துக் குலங்கி கொண்டிருக்கும் பூத் தோட்டம். பன்னீர்போன்ற தடகாம் அதிலே அல்லியும் தாமரையும் அழகை மிகுதிப்படுத்திக் கொண்டிருந்தன. ஓர் புறத்திலே பளிங்கு மேடை அதன் மருங்கே பொன்னுஞ்சல்! இவை களுக்கிடையே மணிமாளிகை. மணிமாளிகை யுள்ளே வெளிவந்து கொண்டிருந்த நுழைமணம் உள்ளே துறையும் மலர் மணத்தைத் தடுத்தது!

உள்ளே உள்ளத்தை உருக்கும் பொற்சிலைகள்...வண்ண ஓவியங்கள். மணிகள் இழைக்கப் பெற்ற மஞ்சள்கள். மஞ்சள் ஒன்றிலே மங்கை நல்லாள் ஒருவள் மலர்ந்திருந்தாள் பொன் மஞ்சத்தில் கிடத்திய பொற்சிலையென. அவ்வழகியை, தந்தப்பதுமையன்னை பாவையர் சூழ்ந்திருந்தனர். ஓர் புறத்திலே மெல்லியவாள் ஒருவள் செங்காந்தன் வரல்களை யாழின் நரம்புகளின் மேல் தூவி, அசைத்துக் கொண்டிருந்தாள். இசை இன்பம் கிளம்பிற்று! காற்றிலே தவழ்ந்தது. ‘இன்பம்...இதுவே இன்பம்...என் இதய விண்ணை மீட்டும் பொன்னுள் நாளிதுவே! ஆ...ஆ...ருயில் குலால் இசைத்துக் கொண்டிருந்தாள். வண்ண அரங்கிலே தோகையையிலென, அல்லிக் கண்கள் மின்னிட்டு, மெல்லிய இடையே நெளிந்து வல்லி ஒருவள் வளைந்து ஆடிக்கொண்டிருந்தாள்! இன்பம்...ஆ...என் மீண்டும் ஒலி அலகாற்றிலே தவழ்ந்தது. மங்கையர் சூழ்ந்துள்ளனர்; அல்லி அரசா? எனக் கேட்கத் தோன்றும்! அல்ல!

தனிமஞ்சர் மொன்றில் கட்டிளங்காளை ஒரு வன் இசையைத் துய்த்துக் கொண்டிருந்தான். அழகோவியம் கண்டு மிகிழந்து கொண்டிருந்தான். அரசனாகத்தானிருக்க வேண்டுமே! இல்லை! எதிர்கால அரசன். கலை பயின்ற காளை. இவ்வீன்ப உலகிலே துன்பமே இன்னதென்றறி யாது, உலகை உணராது, இன்பத்திலே மூழ்கிக் கிடந்தான். யார் இத்தக் கேளிக்கைக்காரன் எனக் கேட்கத்தோன்றும். கேளிக்கைகளிலே உள்ளத்தை பறிகொடுக்கும் இளம் பருவந்தான். ஆனால் தேடிச் கொடுத்த யார்?

தேடிச் கொடுத்தது வேறு யாரும்ல்ல வைசாலி நாட்டின் கோமான், மன்பதை காக்கும் மன்னன் சுந்தோதனன்; தன் மகனுக்காக நிறுமித்த இன்பஉலகு. கோடைகாலத்திற்கென ஒன்று, கார் காலத்திற்கென மற்றொன்று இன வேளிர்காலத்திற்கென இன்னொன்று ஆக மாளிகைகள் அமைத்துக் கொடுத்தான். ஏன்? தன் மகன் இன்ப உலகிலே இருக்க வேண்டுமென்ற போவா! ஆனால் அந்த ஆவல் துள் துளாகி விடவில்லை; மெல்ல மெல்ல உள்ளத்தை உடைத்துக் கொண்டு வந்ததென்னலாம்.

சுந்தோதனன்—வைசாலி நாட்டின் மன்னன் தன் மகனைத் தக்க வயதிலே கலைபயில் ஏற்பாடு செய்தான். அவன் எதிர்கால ‘பலன் களை’ சோதிடர் கணிக்காமலில்லை, இருப்பினும் எதோ ஓர் புரோகிதன் சொல் கேட்டு, இன்ப உலகில் குடிபுக ஏற்பாடு செய்தான். வெளி உலக அறிவு இல்லாமல் ஆக்கும் பணியாக இது முடிந்தது. சோதிடத்தின்படி “எதிர்காலத்தில் மன்னனுக்கு விளங்கமாட்டான்; துறவியாகத் திரியான்” என்று யாரோ ஒரு வஞ்சகப் புரோகிதனின் சொற்களை நம்பினான். அதன் படி மான் மன்னனுக்கு வேண்டும், இவ்வற இன்பத்திலேயே என்றும் ஈடுபடவேண்டும் என்ற போராவல் காரணமாகப் புரோகிதன் எண்ணப்

படி இத்தகைய ஏற்பாடு செய்தான். இவனால் அமைத்துக் கொடுக்கப்பட்ட இன்பமாளிகையில் தான் மகிழ்ச்சியைப் பெருக்கிக் கொண்டிருந்தான்; இளவரசன். உலகுவதிலிருந்து உறங்கும் வரைக்கும் இன்பத்தை நாடி எங்கும் செல்ல வேண்டிய இன்பியமையாக இல்லை. எதை நினைத்தும் கைவு காணவேண்டியதில்லை. இன்பம் எங்கே இருக்கிறது என்பதைக் காட்டினால் ஒட்டிலரும் ஆற்றலுள்ளவர்கள் உண்டு!

அவ்வினாளுள்—சித்தார்த்தன் கலை பயிலும் கால நாட்டின் நிலை என்ன? ஏற்கும் புரோகிதர்தம் யாக குண்டத்தினின்றே வேள்விப்புலகை. அக்குண்டங்களுக்குப் பலியாகும் ஆடுமாடுகள் ‘காட்டுமிராண்டுகள்’ குணம் படைத்த மத வெறியர்கள், ‘பரணசாலை, தர்ம சத்திரங்கள், வேள் விச்சாலைகள் வைத்து ஆரியத்தைப் பாப்பிச் கொண்டிருந்த காலம். எதிர்காலம் அவ்வினாளுள் சித்தார்த்தனை நம்பி இருந்தது. மக்கள் இளவரசனின் கல்வ தீர்ப்பை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த காலம். ஏன்? மகாவீரர் பாப்பிய சைன மதம் மலர்ந்து மன்னம் பாப்பி மக்களின் அறியாமையைப் போக்க, அறிவுக் கண்ணைத் திறக்க முயற்சியை உருவாக்கிக் கொண்டிருந்த காலம். நான்கு வேதங்கள் நாட்டிலாப் படு ‘மனு தர்ம சாத்திரம்’ அரசாசெய்ய காலம்—

மகாவீரர், இப்பாற்படுத்தும் இந்துமதத்தைச் சீர்திருத்தக் கெம்பினார் யாகத்தின் போரல் கொல்களை ஒழிக்க வேண்டுமென்கிறார் வேதங்களின் முடிவுகள் தவறு என்று கூறினார். அவர்தம் கூற்றுக்கள் ஊற்றெனப் பெருக்கெடுத்து வரும் என்று அஞ்சிய ஆரியர்கள் ‘ஐந்தாம்படை’ வேலைகள் சூழ்ச்சி அனைத்தையும் கையாண்டு வந்தனர்.

ஆகவே மக்கள், எதிர்கால இளவரசனை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். மன்னனோ சித்தார்த்தனுக்கு ஏற்ற வயதில் திருமணம் முடித்து “இன்ப உலகை” அமைத்துக் கொடுத்து வெளியுலகைப் பார்த்தால்தான் தடை செய்து வந்தான். வெளியுலகைப் பார்த்தால் மனம் மாறிவிடுமாம்! என் மனம் மாறிவிடும்? மக்கள் மன்னன் பணியை எதிர்பார்த்தனர் புரோகிதக் கூட்டமோ, மக்கள் மன்றத்திலே மன்னன் உலகக் கூடாது என எண்ணியது. மன்னன், மகாவீரர் தம் அறக் கொள்கையில் ஆழ்ந்து விட்டால்; ஆரியம் அறிவை அணைக்கேர்டும். தம் இன்ப விளக்கு அணைந்து விட்டால் வாழ்வு.....! ஆகவேதான் மக்கள் மன்றத்தை மறக்கும்படி செய்யப்பட்டான் இளவரசன் சித்தார்த்தன்.

மக்களை மறந்தான் சிறிது காலம்...அந்த சேர்தான் இன்ப வல்லிகளின் பாடலிலும், ஆடலிலும் மிகிழ்ந்திருந்தான். மஞ்சத்தில் அவன் மனைவிதான் சாய்ந்திருந்தாள். பொன்னிற மேனியில் மார்க்களர் வண்ணம் பரவி யிருந்தது. நெடுவழிசாலிலே களியு—தாய்மையின் பொலிவு; குடிசொண்டிருந்தது. இன்ப மதலை—அவர்கள் இன்பத்தின் தோன்றல்—வாழ்வின் புத்தமிழ்து—இளம் குழந்தையை எண்ணிக் கொண்டிருந்தாள். அவள் கருவுற் றிருந்த நிலையில் அவள் உள்ளத்தே இன்ப எண்ணங்கள் தோன்றிக் கொண்டிருந்தன.

உரையாடல்:—

இசை இன்பத்திலே மூழ்கியிருந்த சித்தார்த்தன், சரோலென எழுந்தான். வெளியே சென்றான். இன்னிசை நிறுத்தப்படவில்லை. தொலைவில் யாரோ வருவது தெரிந்தது. சித்தார்த்தனின் நண்பன் உதயன்தான். இளவரசனை அணுகினான். இருவரும் தடாகம் நோக்கிச் சென்றனர். உரையாடல்கள் வளர்வ தாயிற்று.

உதயன்:— நண்பர், நாடு தங்கள் நற்பணியை எதிர்சோக்கி, ஆவலோடு இருக்கிறது. தாங்களோ இன்பத்திலேயே ஊழிக் கிடக்கின்றீர். மகாவீரர் தம் கொள்கைகளை, நடை முறைக்குக் கொண்டுவரத் தங்கள் முயன்று

இந்த நாட்டின் இழிவு அழியும். ஆரியம் அழிந்தால், வேள்வியும்—புலால் நாற்றமும் நீங்கும். உலகம் தன் கணை போற்றும்.

சித்தார்த்தன்:—உம்.....நானும் இதைப்பற்றித் தான் சித்தனை செய்கிறேன். கேளிக்கைகள் எனக்கு வெறுப்புத் தட்டுமளவுக்குச் சென்றவிட்டது. அளவுக்கு மிஞ்சிய அழிந்து!

உதயன்:—ஆம் நண்பர் புரோகிதக் கூட்டம், மக்கள் மன்றத்திலே தாங்கள் தோன்ற சிறிதும் விரும்பவில்லை. அதன் விளைவுதான் தாங்கள் அந்தப் புரத்திலே அடைப்பட்டுக் கிடப்பது. வெளியிலே சென்ற நாட்டைச்சுற்றிப்பார்த்தால் உண்மை விளங்கும். எங்கிருந்தோ வந்த நாடோடிக் கூட்டம் காலி, கமண்டலம், புல், பூணூல் ஆகியவற்றின் துணைக் கொண்டு, ஆட்டிப்படைக்கிறது நாட்டை. இந்நிலை இன்னும் நீடிக்க வேண்டுமா?

சித்தார்த்தன்:—நான் இவையெல்லாம் விரும்புகிறேன் என எண்ணுகிறாயா? வெறுக்கிறேன் ஆரியர்தம் வேள்விகளை; அவர்தம் இந்து மதத்தை.

உதயன்:—நால் வருணம் தான் அவர்கள் திட்டம். அதன்படி தானே நாமும் இருக்கிறது. வேதங்கள், ஸ்மிருதிகள் இதைத் தானே கூவுகிறது. அவர்கள் மத அரசாதிப்ப நாம் சத்திரியர்கள்—அரசாள்ப் பிறந்தவர்கள் தாம். ஆனால் குத்திரக்கந்தானோ! புரோகிதரைத் தவிர்த்து யாரும் மத்திரியாக வருதல் கூடாது. அப்படியே வந்தாலும் நாடு பல்வகை சோய்களால் பிடிக்கப்பட்டு அழியும்; என்றுதானே எழுதி வைத்துள்ளனர்.

சித்தார்த்தன்:— ஆம்! இதை ஒழிக்கத்தான் வேண்டும்! என் நாளில் இதை நற்பணியைச் செய்வனோ முடிக்க விழைகின்றேன்.

“இளவரசியார் அழைக்கிறார்கள்” என்று சேடி வொருவன் கூறினான். உதயனிடம் மறுமொழி பெற்றுக் கொண்டு மாளிகையுள் துறைந்தான்.

இரவில்

இயற்கையன்னை இருட் கணலினை அனைத்தான். நிலவான் கருவுற்றது. பொன்னிலா உயிர் பெற்று வளர்ந்து முத்துச் சுடொளியைப் பெற்றுக் கதினூர உமிழ்ந்தான். முகில் கூட்டம் அவ்வொளியைப் பெற்று, வெள்ளிப் பனிமலைகளாக மிதந்தது. நடராத்திலே வெள்ளிக் காசுகள் மிதந்து கொண்டிருப்பது போன்றிருந்தது நிலவொளி பட்டால். அதன் மருங்கில் பளிங்கு மேடையில் உட்கார்ந்து சித்தனாயில் ஆழ்ந்திருந்தான் சித்தார்த்தன். நிலாவைப் பார்த்தான். அவன் துணைவியின் முகம் தோன்ற வில்லை. களங்கம்தான் தென்பட்டது. நாட்டின் களங்கம்...மன்னன் முன் தோன்றிக் கொண்டிருந்தது. நடராத்திலே தாமரைகள் தலை தாழ்த்தி நின்றிருந்தன! அவைகளிலே தன் அழகு மனைவியின் எழில் தோன்றவில்லை. நாட்டு மக்களின் வாட்டமே தென்பட்டது, “கிள்ளையைக் கூண்டிலே யடைத்து, பாலும், பழமும் கொடுத்து, அழிந்த பார்ப்பது போலல்லவா என் தந்தையும் என்னுள் ப மாளிகையிலே அடைத்து வைத்து அழிந்த பார்த்திருர். கூண்டிலே யிருந்து வருதலையடைந்து வெளியேறினால், இன்பமாகப் பறந்து திரியலாம். எனக்கு என்று விடுதலை? ஏன் தந்தை இந்திலையே

10-ம் பக்கம் பார்க்க

சர்வதேச இலக்கிய வரிசையிலே ஒரு பொன் ஏடு

- ★ புதுமையான கருத்துப் பின்னல்!
- ★ வாழ்க்கையின் பிரதிபலிப்பு
- ★ சலிப்புத் தட்டாது சம்பவங்களின் மோதுதல்

— இவை —

நாக வாசலில்

ரா. தணலன் எழுதியது.

அழகிய மூவண்ண முகப்படன் கூடிய கவர்ச்சிகரமான சிறந்த பதிப்பு
விலை ரூ. 1-8-0 விற்பனைக் கழிவு 25%
விற்பாக்குக்கு:—

எரிமலைப் பதிப்பகம்
துறைமூர் : : திருச்சி

வேல்ஸ் தரும் விளக்கம்!

தில்லை மறைமுதல்வன் ★

“உலகமே சிறை! உலக பந்தங்களே சிறைக் கம்பிகள்!..... என்று உபதேசம் புரிபவருக்கு மாணிக்கம் எடுபடும் ஏன்? பொருள்மீது இச்சை வைக்காதே என்று கூறுபவருக்கு காதிலே வைக்காதே என்று, உடலில் பட்டுப் பீதாம்பரமும், காலிலே பொற்பாதக் குறும் ஏன்? பெண்களெல்லாம் மாயை என்று பசுவில் உபதேசம் புரிபவர் இரவில், உடலைக் குண்கிணரை அழிக்கும் உல்லாசிகளுடன் பள்ளியறையில் கொஞ்சிக் கிடப்பது ஏன்?.....

‘கீ ஒரு நாஸ்திகன்!’

‘எதை மக்கள் இடமில்லாமல் ஏங்கித் தவிக்கையில் உலகமெங்கு அந்தனை பெரிய ஆலயமே? பசியால் பச்சைக் குழந்தைகள் பதறியழும்போது பரமனுக்கு பாலாபிஷேகம் ஏன்?..’

‘கீ ஒரு நாஸ்திகன்!’

‘ஏதாவது ஒரு பொருள் இருந்தால் அதை உருவாக்கிய ஒருவனும் இருக்க வேண்டும். ஆகவே, இந்த உலகையும், உலகிலுள்ள மக்களையும் படைத்தது எவ்வளவு அச்சுடனாகப் படைத்ததுயர்?’

‘கீ ஒரு நாஸ்திகன்!’

மதம் கூறும் எதையும் அப்படியே நம்பாதே. சிந்தித்துப் பார்த்துப் பகுத்தறிவிற்கு சரி என்று பட்டதையே நம்புக்கொள்!’

‘கீ ஒரு நாஸ்திகன்!’

கடவுளை கோக்கி எதற்கும் வரக் கேட்காதே. உன்னால் முடிந்த அளவு அழை! உறைப்பின் பயனேயே அழைப்பி!

‘கீ ஒரு நாஸ்திகன்!’

—இப்படி, பகுத்தறிவு வாசிகள் எழுப்பிய ஒவ்வொரு கேள்விக்கும், எடுத்துக் கூறிய ஒவ்வொரு கருத்துக்கும், மதவாதிகள் “கீ ஒரு நாஸ்திகன்” என்ற பதிலையே பட்டமாகி யிருக்கின்றனர்!

தன்னையே நிரூபித்து, தான் அறிந்ததை அவனின் முழுவதும் அறிய ஆசை கொண்டு, தனிப்பாத அறிவு வேட்டையால் தவித்துக் கொண்டிருந்தவர்களின் இதயத்தைத் தொட்டு, அவர்கள் மனதில் மண்புக்கிடந்த இருளை தன்னுடைய அறிவுக் கிரிகளால் கிழித்து, அதற்காக விணர்கள் தந்த விஷக்கோப்பையை மூத்தோடு முத்தமிட்ட சான்றோன் சாக்கரமன் சைத்திலிருந்து இன்று வரையிலுங்கூட சீர்திருத்தவாதிகள் மீது “கீ ஒரு நாஸ்திகன்” என்ற அந்த ஒரு சொல்லையே வீசி வந்திருக்கின்றனர்!

ஏன்? புதுமைதான் கண்டு மருட்சி! மக்கள் சிந்திக்க ஆரம்பித்த விட்டால், தங்கள் சுவாஸ்தியின் அஸ்திவாரம் ஆட்டக்கொடுத்து விடுமே என்ற பயம்! பகுத்தறிவுடன் மக்கள் ஆராய்ந்தால் தங்கள் குழ்ச்சி திட்டங்கள் ஏமாற்று வழிகள் சுக்கல் சுக்கலாக உடைக்கப்பட்டு விடுமே என்ற கலக்கம்! ஆகவேதான் புதுமையாளர்களைக் கண்டு பகுத்தறிவு வீரர்களைக்கண்டு சிந்தனை செய்த சீர்திருத்த செம்மல்களைக் கண்டு பயத்தினால் பழமையின் பாதம் தாங்கிச் சிந்தனை மறக்க “கீ ஒரு நாஸ்திகன்” என்ற சொல்லை வீசினர்.

அதன் மூலம் புதுமையாளர்களை அடக்க முயன்றனர்!

“கீ ஒரு நாஸ்திகன்” இதுதான் பழமைவாதிகளின் அதாவது மதவாதிகளின் பலமான ஆயுதம்! இந்த ஆயுதத்தைக் கொண்டே தங்கள் எதிர்ப்புச் சக்தியை வெல்லாம் நசுக்கி விடலாம் என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்! ஆகவேதான் எந்த விதமான எதிர்ப்புக்குமே “கீ ஒரு

நாஸ்திகன்’ என்ற சொல்லை வீசி விடுகின்றனர்!

ஆனால் உண்மையிலேயே நாஸ்திகன் என்பவன் யார்? ‘நாஸ்திகன்’ என்ற சொல்லின் பொருள் என்ன? பகுத்தறிவாளர்களெல்லாம் நாஸ்திகர்களா? மதத்திற்கு மாறுபட்ட கருத்துக்களை கொண்டவர்கள் நாஸ்திகர்களா? கடவுள் இல்லை என்று கூறுவோர் நாஸ்திகர்களா?...இந்த கேள்விகளுக்குத் தெல்லாம் விடைகளை வேண்டியது மிகவும் அவசியம்!

டாக்டர் வேல்ஸ்—உலக அறிஞர்களால் போற்றப்படுபவரின் சிறந்த மகதை புகழ்பெற்ற அறிவாளி ஹக்ஸ்லி போன்ற அறிஞர்களால் மேற்கோளாக எடுத்துக் காட்டப் பட்டிருந்ததுக்கோர் கொண்டவர்! ...அவர் கூறுகின்றார் “நாஸ்திகன்” என்ற சொல்லுக்கு விளக்கத்தை—கேளுங்கள்.....

“நாஸ்திகன்” என்ற சொல் வரும் பத்தாக முறையில் வழங்கப்படுகிறது. அதாவது, மதத்திலே பற்று கொண்டவர்கள் அம்மதத்திற்கு மாறான கருத்துக்களை கொண்டவர்களே இறுதிவரையில் ஒரு காலத்திற்கு “நாஸ்திகன்” என்னும் சொல்லை சூட்டுகிறார்கள்! அது ஒரு வகை மொழியாகக் கற்பித்துக் கொண்டிருப்பதாக அவர்கள் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் அவர்கள் உண்டு என்று நம்புவதை வேறு யாராவது இல்லை என்று மறுப்பது அக்கிரமம் என்பது அவர்கள் கருத்து! ஆகவே, ஒருவனை நாஸ்திகன் என்று கூறினால் அவன் என்னெனியற்றவன் என்று பிறர் கருதவேண்டும் என்பது அப்படிச் கூறுபவர்கள் கருத்து!

சில காலத்துக்கு முன் நாஸ்திகர் என்று கூறப்பட்டவர்கள் சமுதாய பிரஷ்டர்கள் என்றுகூட மதிக்கப்பட்டனர். அத்தரும் சில காலத்திற்கு முன் நாஸ்திகர் என்று துறம்பப்பட்டவர்களை அரசர்கள் கொடுமை செய்து வந்தனர். அத்தரும் நீண்ட காலத்திற்கு முன் நாஸ்திகர் என்று கூறப்பட்டவர்களுக்கும் சித்திரவதையும் மாணத்தண்டனையுமே பரிசளிக்கப்பட்டு வந்தன!

ஆனால் இப்போது அந்த நிலைமை

முழுவதும் மாற்றம் அடைந்துவிட்டது என்றாலும் கூட. சாதாரண மக்களால் மதம் என்று கூறப்படுவதை மறுப்பவர்களை வெல்லாம் துறம்பி, சமுதாயப் பிரஷ்டர்களாகக் கருதுவதும், அறிவு வளர்ச்சிக்கும், ஆராய்ச்சிக்கும், சமுதாய முன்னேற்றத்திற்கும் தடைகளை ஏற்படுத்தி வைத்திருக்கும் ஆதரவளிப்பதற்காக இருந்த வருவது எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு விட்டது!...

வேதங்களெல்லாம் தேவனாகக் கொண்டும், வேதங்களை மறுப்பது கடவுள் இல்லை என்று மறுப்பதற்கு சமனமாகும் என்றும் மக்கள் பொதுவாக கருதியிருக்கும் நம்பிக்கையே, சாமான்ய மதக்கோட்பாடுகளை மறுப்பவனைக் கூட நாஸ்திகன் என்று பழிக்கப்படுவதற்கு மூல காரணமாயிருக்கிறது. ஆனால்வேதங்களெல்லாம் தெய்வத்தின் சொந்த வாக்கொன்று நம்புவது நாஸ்திகனுக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது!

ஆகவே நாஸ்திகன், கடவுள் வார்த்தைகளையாவது, கடவுள் கட்டளைகளையாவது மறக்கவில்லை என்பதும், மனிதனுடைய வார்த்தைகளையும் கட்டளைகளையும் மீட்டுமதான் அவன் மறுக்கிறான் என்பதும் சிந்தித்துப் பார்த்தால் தெளிவாக விளக்கும்!

எல்லா சக்திகளையும் எங்கும் நிறுத்திவிடும் தன்மையையும்—எல்லாவற்றையும் அறியும் சக்தியையும் உடைய, கடவுள் என்பதாக ஒன்று உண்டென்று நம்பிய அறிந்த எவனும் அப்படிப்பட்ட கடவுள் ஒன்று இல்லையென்று மறுக்க முன்வாமோட்டான். இதை ஒவ்வொருவரும் நினைவில் நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால் அப்படிப்பட்ட கடவுளை இல்லை என்று மறுப்பதால் அவனுக்கு என்ன லாபம்? கடவுள் தண்டனையை அலட்சியம் செய்தாவது இப்படிச் சொல்ல வேண்டும் என்கிற அவசியம் அவனுக்கு ஏன் வந்தது?

அதுமட்டுமல்ல, வேதங்களெல்லாம் கடவுளால் கூறப்பட்டவை என்று மனப்பூர்வமாக அறிந்த எவனும்—சந்தேகத்திற்காகவாவது ஆளான—எவனும் “வேதங்கள் கடவுள் வாக்கல்ல” என்று மறுக்கவும் துணிவாமாட்டான்.

வேதங்களெல்லாம் தெய்வவாக்கு என்று கூறுவதற்கு வெறும் குருட்டு நம்பிக்கையும், பலாத்காரமுமே ஆதாரமாக இருக்கிறதே ஒழிய எந்த விதமான ருசுவோ, உண்மையான ஆதாரமோ கிடையாது!

எனவே ஆஸ்திகனுக்கும் நாஸ்திகனுக்கும் உள்ள வேறுபாடு என்ன? எப்பதை சிந்தித்துப் பார்த்தால் விஷயம் விளங்கும். முதலாவதாக ஆஸ்திகன் புராணங்கள் கூறுபவைகளை வெல்லாம் உண்மை என்று நம்பவேண்டுமென்கிறான். நாஸ்திகன் அவைகளை அப்படியே ஒப்புக்கொள்ள மறுக்கிறான். இவ்வளவுதான் ஆஸ்திகனுக்கும் நாஸ்திகனுக்கும் உள்ள உண்மையான வித்தியாசம்!

ஒருவன் ஒன்றை உண்டென்று நம்புவதாலேயே உயர்த்த தெரிபுடையவனாக ஆகிவிட்டான். அதுபோலவே இல்லை என்று மறுப்பதாலேயே ஒருவன் தெரிசெட்ட வனுமாவியுமாட்டான்! ஏனென்றால் நம்பிக்கையும் அதனை உண்மையைப் பொருத்திருக்கிறது!

பதாலேயே ஒருவன் தெரிசெட்ட வனுமாவியுமாட்டான்! ஏனென்றால் நம்பிக்கையும் அதனை உண்மையைப் பொருத்திருக்கிறது!

வேதங்களெல்லாம் கடவுள் வாக்கொன்று என்னி ஆஸ்திகன் அவைகளை நம்புகிறான் என்றாலுங்கூட, யாரோ ஒரு சிலர், “வேதங்களெல்லாம் கடவுள் வாக்கு” என்று கூறியதை நம்பித்தான் அவனும் வேதங்களை கடவுள் வாக்கொன்று நம்புகின்றானே ஒழிய தனக்கு தேவையான ஆதாரங்களெல்லாம் கிடைத்துவிட்டது என்ற காரணத்தினால் அல்ல!

ஆனால் அவன் அந்த விஷயங்களை வெல்லாம் சற்று கவனமாக ஆராய்ந்து பார்த்தால், வேதங்கள் கடவுள் வாக்கொன்று கூறுவது “கடவுள் அல்ல” என்பதும், வேதங்களுக்கும் கடவுளுக்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமில்லை என்பதும் அவனுக்கு நன்கு விளங்காமற் போகாது!

ஏனென்றால் என்னுடைய ஆஸ்திக நண்பர்களில் எவருமே ஒரு போதும் கடவுளைக் கண்டதே கிடையாது! கடவுளிடமிருந்து வாய்மொழியாகவோ எழுத்து மூலமாகவோ எந்தவிதமான செய்தியும் அவர்களுக்கு வந்ததில்லை!

“கடவுளின் வாய்ப்பிறப்புதான் வேதங்கள் எல்லாம்” என்பதற்கு கடவுளிடமிருந்து கேள் முகமான தெளிவு எதும் அவர்களுக்கு கிடையாது.

“எல்லாம் கடவுள் வாய்மொழி” என்று நம்புவதற்கு அடிப்படையாக இருப்பதெல்லாம் “ரிஷிவாக்சியங்கள்” என்பவைகளும், புராணங்கள் என்பவைகளும் கடவுள் கட்டாட்சம் பெற்றவர்கள் என்பவர்கள் கூறினார்கள் என்று எழுதிவைக்கப்பட்டவைகள்தான்! ஆனால் அவை நம் கண்ணெதிரேயே மனிதர்களால் எழுதப்பட்ட, மொழிபெயர்க்கப்பட்டு, அச்சிடப்பட்டு, பதிப்பிடப்பட்டவைகளும், அச்சிடப்படுவதையும் காண்கிறோம்!

ஏ! ஆஸ்திக நண்பரே! வேதங்களை வெல்லாம் கடவுள், ரிஷிகளுக்கு உபதேசம் செய்ததாக கடவுள் உன்னிடம் கேசில் சொன்னதே கிடையாதே! கீ பார்த்ததும் கிடையாதே! வேதங்களெல்லாம் கடவுள் வார்த்தை என்று யாரோ கூறியதைத்தானே நீ நம்பிக்கொண்டிருக்கிறாய்?

ஆனால் உண்மையில் “ரிஷிகள்” யாரென்று உனக்குத் தெரியாது! வேதங்களை எழுதியவர் யாரென்றும் எப்போது என்றும் உனக்குத் தெரியாது! வேதங்களை மொழி பெயர்த்ததும் தொகுத்ததும் கூட யார் என்று உனக்கு தெரிவி தெரியாது!

ஆகவே, உனக்குத் தெரியாத யாரோ சிலர் கூறுவதை ஆதாரமாகக் கொண்டு—வேதங்களை தேவவாக்கு என்று நீ நம்புகிறாய்! எனவே வேதங்கள் தேவவாக்கல்ல என்று நான் மறுத்தால் அது தேவ வாக்கை நான் பறுத்ததாக எப்படி கொள்ள முடியும்? ஒருவனும் கொள்ளவே முடியாது! மனித வாக்கை மறுப்பதாகத்தான் கொள்ள முடியும்!

ஆனால் நாஸ்திகர்கள் ஏதோ கெட்ட எண்ணத்தின் காரணமாக

9-ம் பக்கம் பார்க்க

காகிதப் படகில் குல்லுகப்பட்டி!

மு. சண்முகம்

நினைத்ததைச் செய்து முடிக்க 'ஹெர் குல்லி' தேவன்களோ, பீமர்ஜுனக் கடவுள் களோ தேவையில்லை!

அது சாதாரண மனிதனாலும் முடியும் என்பதை மக்கள் புரிந்து கொண்டார்கள்!

பல்லாண்டு காலமாகத் தன்னை அழுத்தி வைத்து ஆட்டிப் படைத்த, 'மனிதக் குல தர்ம சர்தா'க்களுக்கு தெரிவாகக் கிளர்ந்தெழுந்து, அப்படிச் செய்வதற்கு அவர்களுக்கு ஒரு சிறிதும் உரிமையில்லை என்பதை நிலை நாட்டும் போராட்டத்திலிருந்து விட்டார்கள்.

உண்மையின் ஒளி வீச்சில், சேர்க்கையின் கதகதப்பில் மக்கள் ஒன்றுகூடி, எங்கள் 'விதி'யை நாங்கள் கிரண்யித்துக் கொள்ளும் சக்தி எங்களுக்கு இருக்கிறது" என்ற முழுக்கத்தை மலை முட்டிலிலிருந்து ஒலி கிளப்பத் துவக்கி விட்டார்கள்!

மனித சமுதாயத்திற்கு தான் நினைத்ததைச் சாதித்துக் கொள்ளும் நெஞ்சுறுதி "எப்படியோ" வேறான்றி விட்டது!

இனி அவர்களுக்கெதிராகக் கிளம்பி வெற்றி பெற யாராவும், எங்கள் சக்தியாலும், அது தன்னை அமானுஷ்டிகச் சக்தியென்று அழைத்துக் கொண்டாலும் முடியவே முடியாது. நிச்சயம் முடியாது!

இது, புத்துலகப் பயணத்திற்கான போராட்ட அணிவகுப்பிலே யிருக்கும் நமக்கு மட்டுமல்ல, நமக்கு எதிராகப் போராடும் நாசச் சக்திகளுக்கும் மிக நன்றாகப் புரிகிறது; நம்மை விட, மிக அதிக அளவில்!

நம்மால் நாசச் சக்திகளை எவ்வாறு அழிக்க முடியும் என்பதைவிட, நாம் எப்படி அழிக்கப் படுவோம் என்பது அவர்களுக்கு தெளிவாகப் புரிகிறது என்பது, அவர்கள் கையாளும் ஒவ்வொரு செயலிலும் தெளிவாகத் தெரிகிறது.

அதே சமயத்தில், அவர்கள் தங்களுடைய பழைய சாதாரணத்தை நாம் பயன்படுத்த நினைத்து, இன்னும் கொஞ்ச நாள் தள்ளலாமே என்ற நினைக்கும் மனப்பான்மையை நாம் நினைத்துப் பார்க்கும் போதுதான் கைப்பேற்படுகிறது.

மக்கள் சக்திக்கெதிரானவர்களைல்லாம் புத்திசாலிகள்—அனுபவவாதிகள்! இதை நாம் ஒப்புக் கொண்டதான் ஆவேண்டும்!

பிறிட்டெழுந்த எத்தனையோ மனிதாயி மானப் புரட்சி வெள்ளைகளைக் கண்டவர்கள்! அல்லப்போது, அவைகளுக்கு அண்டோட்டோ ஒரு சில வெற்றியும் பெற்றவர்கள்!

அவர்களுக்குத் தெரியும் என்னத்தின் குணம்! பலப்பல புரட்சி வெள்ளத்தைக் கண்டு பழக்கப்பட்டுள்ள காரணமாக!

எத்தனையோ முறை கரைபுரண்டோடும் வெள்ளத்தில் எதிர் நீச்சல் போட்டு இருந்த இடம் தெரியாமல் மறைந்து போயிருக்கின்றனர்.

கீதத் தெரியாத காரணத்தால், திக்குமுகக் காடி திணறிப் போன சம்பவங்களும் ஏராளம்!

ஆமியிருக்காது என்ற நினைப்பில், கால் வீட்டு சேற்றோடு சேருபவ் புதைபுண்டு போனதும் எங்குத் தெரியாததல்ல!

ஆதிக்கக்காரர்கள், அழுத்தி வைப்பதன் காரணமாகவே உயிர் வாழவேண்டிய பரிதாப நிலையிலுள்ளோர், "ஒளியிழந்த கண்ணினுள் வா. வா வா" என்ற மடமையக்கு லாவியாடு போர் இன்னும் ஏராளமாக உலகில் கிறைந்திருக்கின்றனர்.

அவர்களுடைய பரம்பரைத் திருப்பணியும் எட்டுப்பாடாக ஆனால் எலத்திற்கேற்ற திருத்தக்களுடனா—புது மெருகெட்டபட்டு, என் தோறும் கடைபெற்றுத்தான் வருகிறது.

திருத்தங்களை மேற்கொள்ளாமல், பழைய பாணியையே கையாளும் முகாம்களும் இருக்கின்றன. என்றாலும்

வீடுகின்றன. வேருடன் வெட்டி வீழ்த்தப்படுகின்றன. இதற்குதாரணமாக, சிறு, எடுத்து தென்கொரியா, தென் ஆபிரிக்கா போன்றவைகளைச் சொல்லலாம்.

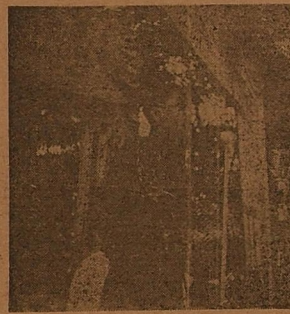
அதேபோல ஆதிக்கமுறையை புதுமுறையுடன், மிகலாவகமாக கையாளுவதற்கு மிச்சரியான உதாரணம், நமது சர்க்கார்—நேருவின் நிலைமை! அது பிரயோகிக்கப்படும் நமது தென்னாடு திராவிட பூமி!

இந்த அவலட்சண முறையை, விளம்பரப் படுத்தி, அமுலாக்கி, நம்மை என்மென்றைக்கும் அடிமையாக்கி வைத்திருக்க எஜன்டாக வேலை செய்பவர்தான் தோழர் ஆச்சாரியார்—தென்னாட்டின் பிரதமர்!

ஆச்சாரியார் ஆதிபத்தியமுறையின் நீக்கக் காவலன்! அடிமை சிறுவ்கு கர்த்தாக்களின் ரோடி வாகிசு!

இதை இவ்வளவு அழுத்தமாக நாம் குறிப்பிடுவதற்கான காரணங்களை கூட கூடையாகக் காட்டமுடியும்! கட்டுப்பாடு சத்திலிருந்து, எழுத்துச் சீர் திருத்தம் வரையிலே அவர் கையாண்

நமது கொள்கைகளை மற்றவர்கள் பின்பற்றட்டுமே!"

திராவிட நாட்டுப் பிரிவினைக்கு பிறகு வாதங்கள் வியாக்கியானங்கள் ஒத்து வருகிறது என்று நாட்டுப் பிரிவினைக்கு எதிர்ப்பாயுள்ளவர்கள் ஆராய்ச்சியிலிருந்து கின்றனர். இது வீண் வேலையாகும். "திராவிட நாட்டுப் பிரிவினையின் அடிப்படக் கொள்கையை, பாசில வெறியின் பிடிப்பில் கிட்டுந்து தவிக்கும் பிற நாட்டினர் மாசாணத்தினர் பின்பற்றட்டுமே, திராவிடம் வழிசாட்டியாக அமையக் கூடாது?" —இரா. நெடுஞ்செழியன்

டிருக்கும் செயல்களிலிருந்து மிச்சியப் பொருத்தமான உதாரணங்களைக் காட்ட முடியும்! அதுவும் சிறப்பாக சமீபத்தில், கைத்தறி—மில் துணி ஆகியவைகள் விஷயத்தில் எனம். கிருஷ்ணமாச்சாரியின் பேச்சுக்கு மறுப்புக் கொடுக்கும் முறையிலே அவர் நடந்து கொண்ட முறை ஒன்றைக் கொண்டே நாம் அவரைப் பற்றிக் கூறும் அவ்வளவையும் ஊர்ஜிதப் படுத்தி விடலாம்!

மேற்படி விவகாரத்தில், அவர் பேசியிருக்கும் பேச்சுக்கும், கிருபர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கும் பதிலும், நாம் மேலே கூறியிருப்பதைப்போல, "ஆதிக்கக்காரர்கள் புத்திசாலிகள்—அனுபவ வாதிகள்" என்பதை தெளிவாக்கிக் காட்டுகிறது.

வடகாட்டாதிக்கத்தின் பேரில் என்மையில் லாத சகப்புணர்ச்சி தென்னாட்டிலே குறுகிக் கொண்டிருக்கிறது. "விடுதலை எப்பொழுது?" என்ற முழக்கம் எங்கும் எட்கிறது.

தெற்கத்தியாரிடமிருந்த உலி மனப்பான்மை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இந்த வருகிறது. "சாவதற்கு முன்னால் ஒரு நாள் வாழ்வது சந்ததியாக வாழ்ந்துச் சாவோம்" என்ற உறுதி எங்கும் ஒலிக்கிறது.

அது மீண்டும் இதுக வேண்டும்! வேறு முயற்சியாலல்ல! அப்படி முடியவும் முடியாது!

தானாகவே—தளர்ந்ததைப் போலவே! அதற்கான வழி? —இதில்தான் தனது புத்திசாலித்தனத்தையும், அனுபவச் செல்வத்தையும் பெருத்த அளவுக்குப் பயன்படுத்துகிறார், ஆச்சாரியார்!

தெற்கில் கரையுடைத்தோடும் இன உணர்ச்சி வெள்ளத்தில் எதிர் நீச்சலடித்துப் பார்க்க விரும்பவில்லை. அதன் விளைவைப் பற்றி அவருக்குத் தெரியும், அனுபவித்திருக்கிற காரணத்தால்! நமக்கும், அவருடைய இந்த நினைவை ஆசுடன் போராட்டம் கிருபித்து விட்டது!

ஆகவே, வேறு முயற்சியில்—புதிதான ஒன்றில் இறங்கி யிருக்கிறார்! வெள்ளத்தில் குதர்க்கே புகுந்து கரை ஏற முயற்சிக்காமல் வெள்ளத்தின் கூடவே வந்து, வேகம் குறையும் இடத்தில்—மேடு தட்டும் சமயத்தில் மறுகரைக்குச் சேர்ந்துவிட எண்ணுகிறார்.

மேடு தட்டும் வரையிலாவது அவரால் வெள்ளத்தில் மிதந்து வாழமுடியுமா என்பதில் முக்கியம், அவரது முயற்சி அத்தகைய வித்திலே திரும்பி யிருக்கிறது என்பதுதான் இப்போதைய நிலைமை!

"வடகாட்டு வணிகர்கள் தெற்கின் வாழ்வைப் பற்றிக் கவலைப்படாதவர்கள், அவர்கள் எவ்வளவோ சான்றுகிறார்கள்" என்று பேசி, வெள்ளத்துடன் தானும் ஒட்டிக் கொள்ள முயலும் அதேபோலத்தில், அவர்களது சாண்டிலைத் தடுக்க என்ன வழி தோழர் என்ற கேள்விக்கு விடையளிப்பாரில்லை. விடையளிப்பதான எண்ணம் கூட, அதைச் சொன்னவருக்கே இல்லை.

இதற்குக் காரணம் என்ன? சாம், பேத, தான, தண்ட உபாயங்களிலே ஒரு வகையாக இதை என் சேர்த்துக் கொள்ளக் கூடாது?

தெற்கிலே, பெரும்பாலான மக்களின் வாழ்வையையமாகக் கொண்டிருக்கும் கைத்தறி செசவுக்குப் பரிந்து சேவகதை வாழேற்றுகிறோம்.

ஆனால் தன்னுடைய பரிவைக் காட்ட உருப்படியான நடவடிக்கையை எடுக்க என் தயங்க வேண்டும்?

மத்திய சர்க்கார் மத்தியின் கருத்தை மிகத் தைரியமாக எதிர்த்து, பைத்தியக்காரத்தனமானது என்று சொல்லும் அளவுக்கு தனக்கிருப்பதாகக் காட்டிக் கொள்ளும் துணிச்சலை, அதே மத்திய சர்க்கார் மத்தியினரின் தாக்கீதுகள் விஷயத்திலும் நடந்து கொள்ள என் அஞ்சவேண்டும்?

கை செசவில் ஈடுபட்டுள்ள 50 லட்ச மக்களுக்கும், மில் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள 50 ஆயிரம் மக்களுக்கும் இடையேயுள்ள வேறுபாட்டை நன்றாக உணர்ந்து 50 லட்சம் மக்களுடையதுதான் மனிதப் பிரச்சனை என்று மறுப்பும் ஆச்சாரியார், தன்னுடைய கருத்தை ஆதரிக்க 50 லட்சம் மக்கள் தயாராயிருக்கின்றனர் என்ற வாதத்தினடிப்படையில் என் மத்திய சர்க்காரிடம் போராடக் கூடாது?

ஒரே கட்சியால் இயங்கும், மாகாண மத்திய சர்க்கார்களுக்கிடையில் பூசல் கிழுவதை கட்சியின் கட்டுப்பாட்டை மீறுவதாகும் என்ற சமாதானமும் ஏற்றுக் கொண்டவதாக மில்லையே! கட்டுப்பாட்டுக்கு கங்கைப்படும் கட்சியின் கொள்கை ஒரே சிறுசுத்தானே இருக்கும்? மத்திய சர்க்கார் மத்தியியான ஒரு கங்கிரஸ் தோழர் சொல்வதை, மாகாணப்பிரதமரான ஒரு கங்கிரஸ் தோழர் மறுப்பது என்றால், அதன் பொருள் என்ன? தெளிவற்ற கொள்கையின்றிதான் கட்சி நடக்கிறதா? அதே முறையில்தான் ஆட்சியும் நடைபெறுகிறதா?

ஆட்சி கிரவகத்தில், கட்சிக் கட்டுப்பாடு அவ்வளவு பெரிதில்லை என்பதுதான் அறிஞர்களின் கருத்து. ஆன முற்பட்டுவிட்டபோது, கட்சியல்ல, மக்கள்தான்—தன்னை, தன் கட்சியை மதிக்காத மற்றவன் நலனையும் உள்ளடக்கித்தான் கிரவக யந்திரம் செலுத்தப்பட வேண்டும்! அதிலும், இந்த பரந்த பூமியிரு—குட்டிக் கண்டத்திற்கு ஒரு கட்சியின் கொள்கையே எல்லா இடத்திற்கும் பொருந்தாத என்பதையும் நாம் அடிக்கடி லவியுறுத்தி வந்திருக்கிறோம்.

தவிர தோழர், ஆச்சாரியார் பேச்சில், "எங்கள் கொள்கைக்காக நாங்கள் போராட முடியும்" என்று கூறிவிட்டு, அந்தப் போராட்டம் எந்த முறையிலிருக்கும் என்பதை மறுப்பவிட்டார்! செசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டோர்களைக் காப்பாற்றுவது அரசாங்கத்தின் கடமை என்று சொல்லிவிட்டால் போதாமென்க

அவர்கள் உடனடியாகவே அம்சமொசி

ஆதிக்கத்திப்பிடி தானாகவே தவறாதது!

மேல் மக்கள் பார்க்க

["திராவிட இத்தன்"]

[illegible]

போகவும் வரவும் உள்ள சந்தேக ஜாப்தாப் பேர்
 னான் | இப்படி அழகிய பாடல்கள்...

...

வழியாத உன் னின்தியா பொன்னின்தியாவா

சேர்த்துக் கொள்வது?

கிணற்றை திராவிடத்தில்! இவைகளையெல்லாம் கிரிப்பினர்களுக்குச் சொல்லுகிறமாதிரியில் எடுத்துச் சொன்னால் அதைக் கேட்பதில்லை மதிப்பில்லை நம் திராவிட காங்கிரஸ் பத்திரன். ஜெய் ஹிந்த் கோஷமிட்டு எல்லாவற்றையும்துறந்து விடுவது! இதுதான் சுயராஜ்யம் உத்தமம் பாரதமாதிரிடம் கற்றுக் கொண்ட முறையே பாடமாகும்!

விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிக் கூடம் பல லட்சக் கணக்கில் செலவு செய்து கட்டப்படுவது அங்கு துறைமுகம் இருக்கடி, கடல் வாணிபப் பெருக்கம் ஆகியவைகளும் அங்கே தான். அந்த துறைமுகத்தையும், தூத்துக்குடி துறைமுகத்தையும் செப்பனிட்டு கடலோர அபிவிருத்தி வளம்பெறச் செய்ய மனது வாய்ந்தால். ஆனால் ஏற்கோ ஒரு பேர் தெரியாத அடல்வா என்றயிடத்தில் துறைமுகம் அமைத்துக் கொடுத்தால் மார்க்கா, ரஜராத்திகளின் காலம் கீழ்ப்பதற்கான இடத்தில். இயற்கை துறைமுகங்கள் அமைந்துள்ள மரமல்லபுரம், முடியக்கரை போன்ற இடங்கள் இவர்கள் காலத்தில் படவிலை, பல இடங்களில் துறைமுகங்களை அமைத்துப் பழைய புதிய வாய்க்காலாவிட கடல் வாணிபத்தை செழிக்கச் செய்ய வேண்டிய எண்ணம் சிறிதுகூட இல்லை. செயற்கைத் துறைமுகங்கள் கூட அமைக்க வேண்டிய அவசியத்தின் இருக்கையையா திராவிட கடல் வியாபாரப் பெருக்கம் சரித்திர காலத்திற்கு முன்னிருந்தே வானிபப் பெருக்கமுள்ள நாடாயிற்றே! தொழிலிலும் கப்பல் போரிலும் பெருமெருத்திய நாட்டு மக்களைக் கொண்டுவிடாதிருக்க வேண்டிய யிருந்த விட்டார்களா அல்லது மறைத்து விட்டார்களா என்பது தெரியவில்லை.

செலவு மிக்க யாவும் அவர்களைச் சுமையோடும் இங்கே உற்பத்தி செய்யப்படும் விலையோகத்திற்கு அங்கே இருந்து உத்தவாவேண்டும்! மேடிக்கையாக இல்லையா! திய துணி கிடைக்கவில்லை யென்றால் கையையும் காட்டித் தரும் காட்டுத்திருச்சு நமக்கு. “வேதா, மீ”, “வாதாச்சாரி” வரும் போட்டிக் கொள்ளச் சொல்கின்றார் தோ என்றுதான் நினைக்க வேண்டியிருந்தது!

திராவிடத்தின் செல்வம் டில்லிக்குப் பாய் அங்கிருந்து பிச்சைக்காரனுக்குக் கொடுக்கப் பிச்சைக் காசு மாதிரி திரும்பி வருகிறது. மரணத்திற்கு தகுதியைக் கொடுப்பது கால கிடைத்தாலும் தேவையே! ஏதோ ஒரு ம்ப சந்தோஷப்படவாவது முடியுமே!

இவைகளையெல்லாம் நாம் தெரிந்துள்ளதை நம்ராஜ்ய மந்திரிகள் அதிகம் தெரிந்துதான் நுகிறார்கள், தெரிந்திருந்து என்னசெய்வது?

கொட்டிக் கொடுப்பதோ நம் ராஜ்யம் கடுகமாகப்போன் என்று அதற்கு அதிகாரம் இல்லை. பாரத ராஜ்யம். இந்த அதிகாரம் கண்டு ஒரு சமயம் இல்லாவிட்டாலும் சமயமாவது ரோஷம் வரத்தான் வருது என்ன செய்யது! நம் மனப் பரிசு விரிந்த மனப்பான்மையாயிற்றே! மனத்தில் நன்றியும் அருள்புரி பதியாகத் துணிந்து கொடுத்து முகத்தைப் பதிக் கொள்ள வேண்டியதுதான்!

திராவிட காங்கிரஸ் தோழர்கள் கொடுத்து நம் ஆதரவு ஒரு ஏதேச்சாதிகார ஏகாதிபத்தி கதை கருவடித்து வருகிறது என்பதை அவர் உணரவில்லை. தங்கள் அறிமுகமாயல் நம் பட்டினர் வடவர் ஏகாதிபத்தியத்தின் கீழ் அடிமகனாக உழல நேரிடும் என்பதை உணராது. இவர்கள் கோஷ்டியிடும் “ஜெய்ஹிந்த்” கோஷையே அழித்து ஒழிக்க வளாகப்படுகிறார்கள் என்பதை அறிய மறுக்கின்றார்கள். வர்கள் எந்த பாரதத்திற்காக “ஜெய்ஹிந்த்” கோஷம் பேசுகின்றார்களோ அதே பாரதம் புத்திரர்களாகவோ, ஆரிய புத்திரர்களாகவோ நினைப்பதில்லை கட்டத்துறையில்லை. பாரதத்தின் புத்திரர்கள் என்று கூறிகொள்ளும் இத்தென்னிந்திய காங்கிரஸ் புத்திரர்களை பார்ப்பதற்காகப் பாலிசு மறுத்து திராவிட என்ற பேசுவதை இவர்கள் உணரக்கூடியவர்கள் இல்லை. வட்டாட்டுக் கலையே எழுதையும் விட்டார்கள்; பாடியும் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பத்திரம் சந்திரன்

“எங்கள் நாட்டின் விதேயையே

எங்களின் உயிர் நாடி”

அடிமைத்தனத்தில் மூழ்கி வெளிப்படாத வாதை நட்டதுவதைவிட சத்தமமாக நடுத்தர வாதைகையிலிருந்து தாலுக்கை அதுவே ஒவ்வொரு நாட்டுக்கும்—அந்நாட்டு மக்களுக்கும் தன்மானமுள்ள வாதாகும். இங்கிலாந்தில் இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலே திராவிடம் இயற்கை வளப்பத்திலோ மற்றும் அறிவாற்றலிலோ வடநாட்டுக்குக் கீழ்ப்பட்டதல்ல. எனவே உரிமையுடன் திராவிடர் கேட்கும் நாட்டுப் பிரிவினையை எதிர்ப்பவர் யாரானாலும் சொந்த புத்தியில்லாத மந்த புத்திக் கொண்டவர்களும், நாட்டுத் துரோகிகளுமேயாவார்கள்.

—கலைஞர் கருணாநிதி

கொழும்பு கிராண்ட்பாஸ் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்

உறுப்பினர் கூட்டம் கடந்த 7-9-52 மாலை 5-மணிக்கு கழகப் பணிமனையில் கூடப்பெற்றது. தோழர். செல்வமணி கூட்டத்திற்கு வந்துள்ள கடிதங்களை வாசித்து தோழர். டி. எம். பிரதீபன் அவர்களை தலைமை தாங்கும் படி கேட்டுக் கொண்டதற் கேற்ப, உறுப்பினர்கள் யாவரும் கழக வளர்ச்சிக்கு இயன்றவையெல்லாம் உறுப்புகள் உணர்ச்சியுடன் சொற்பொழிவாற்றினர்.

பின்னர் கீழ்க்கண்ட தீர்மானங்கள் ஏகமனதாக நிறைவேற்றப்பட்டன:

1. சினி விலையை 15 சதம் அதிகரித்திருப்பதை இக்கூட்டம் கண்டிப்பதோடு உடன் அந்த விலை உயர்வைக் குறைக்கும்படி இவர்களை அரசாங்கத்தை கேட்டுக் கொள்கிறது. (2.) அரிசி விலையை கூட்ட அரசாங்கம் எண்ணுவதாக அறிந்து வருவதுவதோடு அரிசி விலையைக் கூட்டக்கூடாது என அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறது. (3) தோட்டத் தொழிலாளரின் சம்பளத்தை குறைக்க வேண்டுமென முதலாளியார் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறது. (4) காலாவதியாகிவிட்ட “சவுக்கிடி” வாழ்க்கையின்மீடும் கொண்டு அரசாங்கம் உயிர்ப்பித்திருப்பது கண்டு வருவதுவதோடு இந்தச் செயலை வன்மையாகக் கண்டிக்கிறது. கடைசியாக செயலாளர் கடந்த 4 மாத வரவு செலவுக் கணக்கை வாசித்துக் காட்டியபின் கனர்ப்புறமுடன் கூட்டம் இரவு 7 மணிக்கு இனிது கலைந்தது.

திராவிடர் என்கிறார். ரவீந்திரர் திராவிடர் எனப் புகழ்கின்றார். லோகமான்ய திலகர் தொல்புகழ் திராவிடர் எனக்கூறுகிறார். காந்தி மகாத்மா திராவிட மொழிகள் பேசும் திராவிடர் என்று பேசியும் எழுதியும் சென்றார். பண்டித நேருவும் திராவிட இனத்தவர் என்றேக் கூறுகின்றார். இவையெத்தான் தினம் தினம் பாரதமாதா ரோடி யோவும் கூறுகின்றன. இவைகளையெல்லாம் கேட்டுப் பார்த்துக்கூட புரிந்துக் கொள்ளக் கூடிய சக்தியில்லாமல் மட்டமாகச் சிந்துபாடிக்கொண்டுவீணை கம்பீத வந்து மோதி கொள்ளின்றா! “இத்திருக் கூட்ட”த்தான் இங்கிலாந்துக்கு முற்போக்கு எண்ணத்தில் ஊழியரும் கமது வெள்ளுட்டுக் கம்புளின்களுக்குக்கூட திராவிடநாட்டுப் பிரிவினர்களை நியாய வாதங்கள், பிரத்தியட்ச சித்தர்களின் புரியவில்லையே! பரிதாபம்.

நெசவாளர் துயர் தீர நாட்டுரிமைக்குப் போராடுக!

5-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

என்னுமல், அந்த வார்த்தை எந்த வகையில் நிறைவேற்றப்படும் என்பதையும் விளக்க வேண்டாமா?

‘முடிவாக, சென்னை ராஜ்ய மில்க்களையாவது கட்டுப்படுத்த முடியுமா?’ என்ற கேள்விக்கு, மிகவும் கோழைபோல், பொதுமக்களிடம் வேண்டிக் கொள்வதாகத் தெரிவித்திருப்பது எந்த ஆட்சியாளரின் லட்சணம் என்பது வினாக்களில்லை.

தன்னுடைய அதிகாரத்திற்குமட்டும் மகாணத்தின் மில்க்களைக்கூட கட்டுப்படுத்த முடியாத நிலையில், எடுபடியாக, முதலாளிகளின் கைக்கூலியாக இயங்கும் ஆச்சாரியார், ஆட்சி ரூபத்தினமாக மத்திய சர்க்கார்திரியின் கருத்தை என் எதிர்க்க வேண்டுமென்பது மக்களின் சந்தேகமாயிருக்கிறது!

அந்தப்படியாக சந்தேகப்படும் பொதுமக்களுக்கு நாம் தெரிவித்துக் கொள்வதெல்லாம் இதுதான். நீங்கள் ஆச்சாரியாரை நம்பவேண்டாம், அவர் உங்களுக்கு பரிந்துபேசுவதாக சில சமயங்களில் விளம்பரப்படுத்துவதுவெறும் நடிப்புதான்! ஏதாவது உங்களுக்குப் பிடித்த மான வகையிலே கவனத்தைத் திருப்பி, வரப்போகும் தேர்தலில் ஒரு கை பார்ச்சலாம் என்று எண்ணுதான்.

தோழர் ஆச்சாரியார் கடைசியாகக் குறிப்பிட்டிருப்பது தான் முக்கியமானது. “மத்திய சர்க்காரிடம் போராட வேண்டுமானால், ஒரு தடவைக்கு நூறு தடவை கவனிக்க வேண்டிய விஷயமாகும்” இதைப் பலமுறை படித்துப்பார்த்தால், இந்த ஆச்சாரியாரால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்பது கண்கூத்தாகத் தெரிகிறது.

நம் மகாண மக்களுக்கு தெரிப்படும் எத்தகைய கஷ்டமாவது, மத்திய சர்க்காரைப் பன்னியிராமல் இருக்கிறதா?

மத்திய சர்க்காரை எதிர்ப்பதென்பது ஆச்சாரியாரால் முடியாதா?

மத்திய சர்க்காரை எதிர்த்துப் போராடுவது லோபிய எந்த விதத்திலாவும் நமக்கு வமோசனம் உண்டாகப் போவதில்லை.

இந்தச் சர்க்காரிடத்திலே சுற்றிக் கொண்டிருக்கும் நமக்காக, உண்மையாகப் பாடுபடுபவர் யார் என்று நீங்களே தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளுங்கள்!

உங்களுக்காகப் பரிந்து பேசும் தோழர்கள் மத்திய சர்க்காரை எதிர்க்கத் துணிவுள்ளவர்களா என்பதுதான் கவனிக்கப்படவேண்டியது.

அப்படிக்கில்லாதவர்கள்,

புருட்டஸ்கன்!
மீர்ஜாபர்கள்!
ஜூடாஸ்கன்!
வெங்கண்ணாக்கன்!
பூர்ணியா கும்பல்கன்!

கூட இருந்துக் குலவி குடிசெடுக்கும் எத்தர்கள்!

ஆகவே, ஏமாறவேண்டாம்! ஆச்சாரியாரின் புதிய தந்திரம் பாட்டப்பட்ட வேண்டியதுதான். ஆனால் அதற்கும் காலம் கடந்த குறை, மக்களின் எழுச்சியை தப்பாகக் கணக்குப் போட்டதின் விளைவு.

அதிரூபத்திக் குரல் எழுப்பி புரண்டோடும் வெள்ளத்தைக் கடக்க, ஆச்சாரியார் உபயோகிக்க நினைப்பது வெறும் காத்திப் பதது!

காசிதப் படகு வெள்ளத்தைக் கடக்க தைரிய மளிக்கலாம்! இடையில் அதுவே கிழிந்து விட்டால், யார்தான் பொறுப்பாளியாக முடியும்? நாட்டு மக்களின் இன்னலை கேரில் காணும் ஆச்சாரியார் போன்றவர்களே மனமறிந்த ஏமாற்று வித்தையை கையாள் நினைப்பது, மற்றவளின் ஏஜெண்டாயிருந்து அவனைத் திருப்திசெய்ய வேண்டியிருப்பதால்தானே ஏஜெண்டு என்ற நிலையாக ஏஜென்ருவி விட்டால்...

ஆச்சாரியார் போன்றவர்களை இந்த நிலைக்கு மேலதிகாரத்திற்காக கடுகாகத் திட்டிக்கு உயர்த்தி சாமார்க்கும் ‘குடியல்லோம் என்ற கீதம்’ தெற்கின் மக்களை முடிக்க வைப்பதுதான் பிரிவினை இயக்கத்தின் ரகசியம்!

ஆச்சாரியார் தடுத்தாலும் அவருக்குப் பிறகு வருவாவது அடிமை நிலையொழித்த தன்மானமுள்ளவராக விளங்கியே தீரவேண்டும் என்ற சபத்ததை இந்தப் பிரிவினை வாதத்தில் உறுதியாக்குவோமாக!

வேல்ஸ் தரும்—தோடீச்சி

வேண்டுகின்றே வேத சாஸ்திரங்
களை மறுப்பதாக ஆஸ்திரேலியப் பழி
சுமத்துகிறார்கள்! உண்மை என்ன
வென்றால் நான் தீசன் தன்னுடைய
பகுத்தறிவுக்குச் சரி என்றும்
உண்மை என்றும் மட்டுமேதான்
நம்புகிறேன்! சாதாரண மக்கள் பின்
பற்றும் மதங்கள் அவனது பகுத்தறி
விற்கு பொய் என்று தோன்றுவதா
லும்—அப்படித் தோன்றுகின்ற மதம்
மக்களுக்கு எந்தவித நன்மையையும்
தாராதென்றும், தீமையையே தரு
மென்றும் அகன் நம்புவதாலும்—
அனுபவத்தில் காண்பதாலும்—நாஸ்திக்
சன் அதை அடியோடு மறுப்ப
தோடு எதிர்க்கவும் செய்கிறார்!

அது மட்டுமல்ல, தன்னுடைய
பகுத்தறிவிற்கு சரி என்று படுமவை
களை வெளிப்படையாக கூறி, அவை
களை பிசிரங்கமாக பிரசாரம் செய்
பும் நாஸ்திகர்கள் மிகவும் ஒழங்காகவே
நடக்கிறார்! இது சம்பந்தப்பட்ட
வகையில் ஒரு போப்புக்கோ அல்லது
ஒரு மதகுருமாருக்கோ உள்ள
பெருமை எவனுக்குண்டு.

நாஸ்திகர்களெல்லாம், சுயநலக்
காரர்கள்—நெறியற்றவர்கள் என்று
குறைகூறுவது கொஞ்சமும் அறி
வற்றவர்கள் கூறுவதாகும். ஏனென்
றால் 'அபேதவாதிகளெல்லாம் சுய
நலக்காரர்கள், நெறியற்றவர்கள்,
என்று குறைகூறுவதற்கு ஒப்பாக
இருக்கிறது! உண்மையில் நாஸ்திகர்
களையும், அபேதவாதத் தலைவர்களையும்,
மக்கள் ஆதரிப்பதில்லை மதிப்ப
பதையில்லை. மாறாக பழிக்கவும்
வெறுக்கவும் செய்கிறார்கள்! ஆகவே
பொதுஜன மதிப்பில்லாத
இந்த பழியினாலும், வெறுப்பினாலும்
நாஸ்திகர்களுக்கு எந்த விதமான சுய
நலமோ, பெருமையோ இருக்க முடியுமா?

"பொதுஜன மதிப்பை இழக்க
வோ, ஜாதிப் பிரக்டன்களோ, பொருளை
இழக்கவோ, நீ விரும்பினால் மட்டுமே
நாஸ்திகன் அல்லது அபேதவாதி என்று
பெயர் எடு" என்றார் ஒரு பெரியார்! அப்படி
யிருக்க இவ்வளவு ஒரு மனிதனுக்கு சுய
நலம் இருக்குமா? ஆகவே நாஸ்திக்
னல் ஒருவன் எத்தகைய இலாபமும்
அடையமாட்டான்—நாஸ்திகன் என்று
பெயரெடுப்பது ஒரு மகத்தானதும்
கீர்த்தி தாக்கூறுதமான செயல்
வல்ல!

'வேத உண்மையை மறுப்பவர்
களுக்குக்கெல்லாம் நாஸ்திகப் பட்டம்
குட்டுவது தன் முக்கிய கடமை
என்று ஆஸ்திகன் எண்ணுகிறார்!
கடவுளைச் சாப்பாற்றுவதும், நாஸ்திக்
களை பழி வாங்குவதும் தன் கடமை
என ஆஸ்திகன் கருதுகிறார்! மற்ற
மத வாதிக்கும் அவ்வாறே எண்ணு
கிறார்கள்!

இந்த குரூர நம்பிக்கையில் நடந்த
போர்கள் எத்தனை! 'கடவுளைச் சாப்
பாற்றப் புறப்பட்டவர்களில் கொல்
லப் பட்டவர்கள் எவ்வளவு பேர்!
கொடுமை செய்யப்பட்டவர்கள்—
திரவதை செய்யப்பட்டவர்கள்—
எவ்வளவு பேர்!

இந்த மூட ஜன்மங்களின் பாது
காப்பை விரும்புள்ளவர்களுக்கு 'கடவுள்'
பல மற்றவரா? தன்னை எதிர்ப்பவர்
களையெல்லாம் கொல்லவும் பழி
வாங்கவும் முடியாத சுவீகரிக்க
வியக்க வேண்டிய அளவுக்கு அவர்
சக்தியற்றவரா?.....

கடவுளைச் சாப்பாற்ற ஆக்சிரம்
கொள்ளும் ஆஸ்திக நண்பனே!
பகுத்தறிவாளரின் நினைவில் நீ கொண்
டுள்ள வெறுப்பு எவ்வளவு கொடுமை

யானது என்பதை எப்பொழுதாவது
நீ சிந்தித்ததுண்டா?

உலக நாசரீகத்தின் உண்மையான
சரித்திரம் என்ன? பகுத்தறிவு
வாதிகள் நாஸ்திகர்கள். இவர்களு
டைய வெற்றியே உலகின் உண்
மைச் சரித்திரம்! அவர்கள் பொய்
நம்பிக்கைகளை மறுத்தாலேயே
உண்மை வெளிப்பட்டு உலகம் நாச
ரீகமடைந்து வருகிறது!

அக்காலத்தில் வாழ்ந்த ஆஸ்திக்
கொளையுடைய 'புண்ணிய ஆத்
மாக்கள்' உண்மையை வெளியாகச்
பாடுபட்ட பகுத்தறிவு வாதிகளையும்
நாஸ்திகர்களையும் தூற்றி இருக்க
சித்திரவதைசெய்தார்கள். கொடுமை
புரிந்தார்கள் கல் நெஞ்சோடு கழு
வேற்றினார்கள் கொன்று குவித்தா
ர்கள். 'அந்த ஆஸ்திகர்களின்' சந்ததி
களோ கர்ண பரம்பரைச் செய்தி
களை எல்லாம் உண்மை என்று
நம்பினார்கள். ஆனாலும் அவைகளைத்
தையிரியமாக மறுத்துக் கூறி இறந்து
விட்ட பகுத்தறிவு வாதிகளையெல்
லாம் இப்போது வாழ்த்துகிறார்கள்!
ஆனால் இப்போது உண்மையை

ரது பெயரும் இப்போது போற்றப்
படுகிறது!

இவ்வாறு ஆராய முற்பட்டால்
பகுத்தறிவாதிகள், நாஸ்திகர்கள்.
என்பவர்கள் கூறியவைகளே
உண்மை யென்றும் மதவாதிகள்
ஆஸ்திகர்கள் என்பவர்கள் கூறுப
வைகள் பொய் என்றும் விளக்க
ஆயிரமாயிரம் ஆதாரங்களை எடுத்
துக்காட்டலாம்!

இப்போது நாளுக்கு நாள் கொஞ்
சும் கொஞ்சமாக வைதீகர்கள் பின்
நோக்கி சென்று கொண்டே இருக்கி
ன்றார்கள். காலம் மாற மாற விஞ்
ஞானக் கருத்துக்களை ஆஸ்திக்
கர்கள் வைதீகர்களும் ஒப்புக்
கொண்டு தான் வருகிறார்கள்! ஆன
லும் ஆஸ்திகர்கள் நாஸ்திகர்களை
வெறுக்கிறார்கள்—அவர்களைத் தூற்
றுவதே தங்கள் முக்கிய கடமை
என்று கருதுகிறார்கள்!

அறிஞர் டார்வின் கொள்கை
களை நாஸ்திகர் கொள்கை, மூடக்
கொள்கை, என்று வெறுத்தவர்கள்
இப்போது அந்த பரிணாம வாதத்தை

லும் அவர்களுக்கு நம்பிக்கை இருந்
தது. ஆனாலும் ஆயிரமாயிரம் மந்திர
வாதினையும், குளியக்காரர்களையும்
அவர்கள் நெருப்பிலிட்டுப் பொசுக்கி
னார்கள். இப்பொழுதோ மந்திரவாதத்
தைப்பற்றி பேசினால் அதே கிருத்
துவர்களுக்கு வெறுப்புண்டாகிறது.
மந்திரவாதிகளை அஞ்ஞானிகள் என்
கிறார்கள்!

ஆதாம், ஏவாள், பிரளயம் முதலிய
புராணக் கதைகளை அளவர்கள் நம்பி
னார்கள். இப்பொழுதோ அவைகள்
எல்லாம் உபமான கட்டுக்கதைகள்
என்று கூற முன்வந்து விட்டார்கள்!

ஆதார்க்களில் உலகம் உருவாக்
கப்பட்டது என்று அவர்கள் நம்பி
னார்கள். ஆனால் இப்பொழுதோ விஞ்
ஞானக் கொள்கைகளை மெல்ல
மெல்ல ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள்!

ஏ! ஆஸ்திக நண்பர்களே! நாஸ்
திகம் எனப்பட்ட உலகமே இப்போது
வைதீகமாத் இருக்கின்ற
என்பதை நீங்கள் உணரா
வீல்லையா? நாஸ்திகன் என்று
கொடுமை செய்யப்பட்டவர்கள் கூறி
யவைகள் எல்லாம் இப்போது
உண்மை என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட
வீல்லையா? இன்று அவைகளைப்
பள்ளி மாணவர்களுக்கு பாடமாக
மாணவர்களாலேயே சம்பிக்கப்பட
வீல்லையா?

இப்போது உண்மை என்று நம்
ப்படுபவைகளை முன்னாறு ஆண்டு
கட்டு முன்பு யார் கூறியிருந்தாலும்
அவர்கள் அப்போது கொல்லப்
பட்டே இருப்பார்கள் அல்லவா?
ஆனாலும், ஒரு தூற்றாண்டுக்குப் பின்
உண்மை என்று ஒப்புக்கொள்ளப்படு
பவைகளை முன்பாகவே கூறு
வோரை நீ நாஸ்திகன் என்று
அழைக்கிறாய்!

விஞ்ஞானத்திலிருந்தும், சரித்
திரத்திலிருந்தும், தத்துவ எட்டி
லிருந்தும் நீ எதையும் தெரிந்து
கொள்ளவில்லை! நேற்று நம்ப முடிய
ாததாக இருந்தது இன்று நம்பப்
படுவதை நீ உணரவில்லை. இன்று
நம்ப முடியாததாக இருப்பது நாளை
நம்பப்படுவது உறுதி:

சுதந்திரச் சித்தனை செய்து சுதந்
திரமாகப் பேசிய பகுத்தறிவு வாதி
களாலேயே உலக நாசரீகம் உருப்
பெற்றிருக்கிறது! உருப்பெற்றும்
வருகிறது. அவர்கள் உயிருடன்
வாழ்ந்தபோது நாஸ்திகர் என்று
வெறுக்கப்பட்டார்கள். ஆனால் அவர்
களெல்லாம் இப்பொழுது உலக
நன்மைக்கு உழைத்த உத்தமர்
களென மதிக்கப்படுகின்றனர்! இன்
றைய நாஸ்திகர்களும் பிறகு அப்படி
தான் ஆவார்கள்!

ஆஸ்திக நண்பர்களே! எப்படி
யிடையே எத்தனையோ உத்தமர்கள்
இந்தப் பட்டம் பெற்றிருக்கிறார்கள்!
ஆகவே நீ கூறும் பழிப்புரையை
புன்னகையுடன் ஏற்றுக் கொள்
கிறோம் "கடவுளைச் சாப்பாற்ற"ப்
போராரும் கோஷ்டியினரே! நாங்கள்
உங்களிடம் கோபம் கொள்ளவில்லை,
உங்களுடைய அறிவின்மையையும்
ஆத்திரத்தையும் கண்டு பரிதாபி
ப்படுகிறோம்...!" எனவே திராவிட
சுதந்திர ஆட்சியில் "பேரவி ஆத்தி
சம்" முறியடிக்கப்பட்டு—மக்கள்
மடமையிலிருந்து விடுபடுவார்
களென்பது உறுதி.

"திராவிடன்" சந்தா லிவரம்

ஆண்டு சந்தா	...	ரூ.	6—0—0
ஆறுமாதம்	...	"	3—0—0
தனிப்பிரதி	...	"	0—2—0
வெளிச்சுடு	...	"	0—0—0

தோழர்களே நினைவில் வையுங்கள்

20—9—52-ந் தேதி

மகத்தான சோதனை நான்

காங்கிரஸின் ஆதிக்கத்தை முறியடிக்க, முற்போக்கு
சக்திகளின் ஒன்றுபட்ட முயற்சியான நகர மக்கள் கூட்
டணி அபேட்சகர்களுக்குப் புலி சின்னமுள்ள பெட்டியில்
வோட்டுகளை வழங்குவீர்களாக.

20. செம்பியம்	...	காஞ்சி. மணிமொழியார்
.. (தனித்தொகுதி)	...	எம். குருநாதன்
21. அயன்புரம்	...	பக்தவத்சலம்
22. கிழப்பாக்கம்	...	எம். பாலசுப்ரமண்யம்
29. நேப்பியர்பார்க்	...	அ. பொ. அரசு
		(பரத்வாசன்)
30. சிந்தாதரிப்பேட்டை	...	பொன்னுரங்கம்
31. கோமளிஸ்வரன்பேட்	...	சம்பத்து
33. ஆயிரம் விளக்கு	...	கே. மாணிக்கவாசகம்
34. நுங்கம்பாக்கம்	...	வே. சுப்ரமண்யம்
.. (தனித்தொகுதி)	...	எ. கே. சாமி
35. கோடம்பாக்கம்	...	கே. விநாயகம்

அன்புமிக்க வாக்காளர்களே, 20-ந் தேதியன்று
முற்போக்கு சக்திகளின் கூட்டு முயற்சிக்குப் பேரா
தரவு தருவீர்களாக. —நகர மக்கள் கூட்டணி.

தெளிவு படுத்துவதற்கு பாடுபட்டுக்
கொண்டு உயிருடனிருக்கும் பகுத்
தறிவு வாதிகளை யெல்லாம் குறை
கூறுகிறார்கள்!

சூரிய மண்டல உண்மைகளை
முதன் முதல் வெளியிட்ட கோபர்
நிகல் சுமுதாயப் பிரக்டராஜர்! இப்
பொழுதோ பூமி சூரியனை சுற்றி
வருகிறதென்று எல்லா மக்களும்
நம்புகிறார்கள். முன்பு தூற்றப்பட்ட
கோபர் நிகல் பெயரும் இப்போது
போற்றப்படுகிறது!

ஒவ்வொரு டீச்சத்திரமும் ஒவ்
வொரு சூரியனுக்கு ஒப்பானது
என்றுமுதன்முதல் கூறிய புருஷோ
கொளுத்தப்பட்டார் உயிரோடு!

வான மண்டல உண்மைகளை
வெளியிட்ட; பாதிரிகளின் குருட்டு
நம்பிக்கைகளை யொழித்த காலி
வியோ சினையில் தள்ளி சித்திர
வதை செய்யப்பட்டார்! இப்போது
அதே கிருத்துவர்கள் காலிவியோ
கூறியவைகள் எல்லாம் உண்மை
என்று ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். அவ

மகிழ்வோடு ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள்!

உண்மை ஆராய்ச்சியாளர்களை
இருதறு ஆண்டுகளாக சித்திரவதை
செய்தும், கொலை செய்தும், வந்த
ஆஸ்திகன் இன்னும் திருப்தியடைய
வில்லை! மதப்பாட்டுகளையும், வேதப்
பாட்டுகளையும், பராணப் பாட்டுகளையும்,
ஒழிக்க முன் வருகிறவர்களை
நாஸ்திகர்கள் என்று ஆஸ்திகன் இப்
போது கூறிக்கொண்டு தானிருக்கிறார்!

உதாரணமாக கிருத்துவர் அல்
லாத ஆண்களும், பெண்களும் எரி
நகாத்திலாழ்த்து தவிப்பார்கள்
என்று கூறுகிறார்கள். இது மூடந்
பிக்கை என்று எடுத்துக் காட்டினால்
அவர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை!

"ஞான கீராட்டல்" பெருகு
குழந்தைகள் எல்லாம்! நாகம் பூத
வார்கள் என்று கிருத்துவர்கள் நம்பி
னார்கள். அது மூட நம்பிக்கை என்று
கூறினால் அவர்களுக்கு கோபம் வரு
கிறது!.....

மந்திர வாதத்திலும், குளியத்தி

இன்ப உலகு—தொடர்ச்சி

னாக்கிற்கு? இதிலே ஏதோ சூது இருக்கிறது. ஹையிலே சிட்டுக்கும் 'கைசு'யின் நிலைதான் என்பது. வெளிப்புலகைக் காணவேண்டும்" என்று எண்ணுவாருயின். பனி பெய்தலால் உடலெல்லாம் குளிக்கிறிற்று உன்மம் மட்டுமே குழுகிச் கொண்டிருந்தது. எழுத்து, மாளிகை கோக்கித் தான். மஞ்சத்திலே சாய்ந்தான். ஆனால் தூக்கம் மட்டும் வரவேயில்லை. இரவு முழுவதும் உறங்காமல் மாளிகையின் சிந்தித் தன்னை உலவிச் கொண்டிருந்தான். மாளிகையில் கிளம்பும் மனம், யாழ்ப்பாணம், குழலிசை, ஆடல் எல்லாம் இன்ப மூட்டலில்லை. அவைகளை வெறுத்தான்.

ஓர் மாலை

மாலைசேரம்! சிந்தார்த்தன் தன் தேர்ப்பாகனை அழைத்தான். "கன்னு! தேரிலே குதிரைகளைப் பூட்டு என்று—" பாகன் சயங்கினான். ஆனால் அவன் சொல்லாத தட்டி நடக்க முடியாதே! குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேர் வெளிவாயிலே யடைந்தது. தேரிலே சிந்தார்த்தன் வீழ்ந்துத் தன்னை வெளிப்புலகை ஆராயச் செல்கிறேன் என்ற எண்ணத்தில் மிழ்ந்தான்; சிந்தான். ஆனால் சில விழுமுகள் முகம் மாறுபட்டது. ஓர் முதியவர் கூனித் தள்ளித் தாண்டி, தடியூன்றி நடந்து சென்றார். அக்காட்சியைச் கண்ட அவர் மனம் கெழிச்செய்யடைந்தது. இரக்கம் பிறந்தது. அடுத்த ஓர் தெருக்கோடியில் நுழைவ் காச சோயால் பீடிக்கப்பட்டவன்; அகாராடை அணித்திருந்தான். 'லொக்...லொக்' என்று இருபிச் சென்றிருந்தான். வயிறு ஒட்டி, கண்கள் எரியிழந்து, உயிரோடு போராடிச் சென்றிருந்தான் சூதாவற்று. சிந்தார்த்தன் கண்கள் அகல விரிந்தன.

"கன்னு இதுவென்ன துன்பக் காட்சி?"

"அரசே, அவன் தலைவிதி. என்ன பாவம் செய்தானோ முன் சென்மத்தில் இப்போது அனுபவிக்கிறது" வருத்தத்தோடு சிந்தித் தாண்டித் தோன்றியது. தேர்ப்பாகனின் அறியாமல்கு வருத்தினை. அடுத்து ஓர் பிச்சைக்காரன்...வடிவியற்றைப் பிச்சைத் தொண்டு ஓர் வீட்டில் பிச்சை கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். தேர் சென்று கொண்டிருந்தது. சிந்தார்த்தன் "கன்னு, இவன் ஏன் பிச்சை யெடுக்கிறது?" என்றான்.

"அது, அவன் கர்மவினை அரசே..." என மறுமொழி கூறினாற்பாகன். தேர் கோவிலில் வழியாகச் சென்று கொண்டிருந்தது. ஆங்கு ஆலமரத்தடியில் ஓங்குண்டத்தின் முன்பு கொழுத்த உருவங்கள் 'கர்மர்'.....என ஒலித்துக் கொண்டிருந்தன. "இவர்கள் என் இப்படி யிருக்கிறார்கள்...இது என்ன..." நீண்ட இடைவெளியைத் தொடர்ந்தான் இளவரன். "அவர்கள் ஆண்டவனின் துதுவர்கள். பத்தியால், யாசையோசத்தால், வேத வேள்வியால், ஆண்டவன் அருளைப் பெற்று நாட்டை நல்வழியில் செலுத்துவோர்" என்று பதில் கூறினான் தேர்ப்பாகன் கன்னன். அவன் அறியாமல்கு மிகவும் வருத்தினான் இளவரன். ஓங்குண்டத்தின் முன், தானிய மூட்டைகள், செய்து குடங்கள், அமைதியே உருவெடுத்த ஆட்டுக் கூட்டங்கள்....."ஐயோ இவை கொல்லாம் தடிக்கத் தடிக்க கொல்லப்படுவதா... என்ன துன்ப நிலை" என அவனுள்ளம் கதறிவது. இத்தன்ப எண்ணங்களைச் சுமந்து கொண்டு வந்தான் சிந்தார்த்தன். மாளிகையின் துறைந்தான்; மனம் நொய்பாட்டைத் துறவையைப் பித்து அவனைப் பிடித்தக் கொண்டது.

ஓர் புறம் பசியால் வாடும் பரிதாப மனிதர். மறு புறம் பலியால் தடிக்கும் பருத்தமிவற்ற உயிரினம்; சோயிலால் வாரும் மனிதன் ஓர்புறம், வீணர்களின் வேள்வி மத்தோர்புறம், நெருப்பில் கொட்டிப் பாறாங்கப் பறப்பு உணவுப் பொருள்கள். இக்கிலையை விரும்பேன் என்ற சித்தையோடு தன் அறையை அடைந்தான்.

துடியிடையான் ஒருவன் ஓராடி வந்தான். தன்னைக்கு ஆன் குழத்தை பிறக்கிறுக்கிறது என்று கூறிக்கொண்டே பால் கிண்ணத்தை அவன் முன் வைத்தான். அவன் முகத்திலே மகிழ்ச்சி மலரவில்லை. பொலிவிழத்து காணப்பட்டான். "கிழிவோன எழுந்தான்" "கன்னு ஓடு ஓடு, காண் ஆணையிட்டாசக் கூறு. அந்த ஆட்டுக் கூட்டத்தைக் கொல்லக் கூடாதென்று கூறு. போ, அவைகளைக் காப்பாற்று" சிந்தார்த்தன் நிலை கண்டு கண்ணன் கண்ணிரைச் சிந்திய வன்மனம் அங்கிருந்து நீங்கினான். அப்பாவையோர், அக்காட்டி என்னையின் அழகைக் கண்டு மிழ்ந்தான். இப்பேர்ப்பட்ட சிந்தார்த்தனை மகனாகப் பெற்ற மன்னனை வாழ்த்தினான்.

சிந்தார்த்தன் முன்போல சிறு பிள்ளையா?

தந்தை நிலையடைந்து விட்டான். நாட்கள் நகர்ந்தன. இல்லறத்தை இடம்பெயர்ந்தும் சிறை வாழ்வைக் கருதினான். இக்கிலைக்குக் கொண்டு வந்தது அவன் தந்தையின் சுட்டுப்பாடே! வெளிப்புலகில் கண்ட காட்சிகளோடு தன்னையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தான். மக்கள் வீரப்பத்தை ஆய்ந்து பார்த்தான். மனப் போராட்டம் மணி மாளிகை, மழலை மொழிச் குழத்தை, மனையி அவன் மனத்தே வட்டமிட்டது. இன்ப எண்ணங்களுக்கு அடிமையாகி விடவில்லை! வெளியேறுவதென்று உறுதி கொண்டான், மக்களுக்குத் தொண்டாற்றுவது என்ற 'கல்ல முடிவு' அவன் உள்ளத்தே மலர்ந்தது. வெளிப்புலகு—ஈடு அழைக்கிறது; அன்புமையுபு விடுக்கின்றது. நாட்டைச் சுற்றிப் பாரக்கும் போது கண்ட காட்சிகள் நாட்டின் நிலையை நன்கு எடுத்துக் காட்டுகிறது—காட்டி விட்டது. பரி, பிணி, சாக்காடு, திறமையற்ற ஆட்சியின் அலங்கோலத்தைத் தானே காட்டுகிறது. ஆம்!

திராவிடமே!

"சக்திச்சகர்"

இருண்டிருக்கும் கிராவிடமே உணர்வினைத் தால் என்னை... நீர்பெருக்கும்; பன்னன் கோக்கி உருண்டுவிட்டாய்; மதமென்னும் உலுத்தர் குழ்ச்சிக் குட்டாய்; ஓரோமனிதர் என்ற கொள்கை புரண்டுவிட்டாய்; பன்னாறு சாதி புன்மேல் புகுத்திவிட்டாய்; மார்த்தியர் அவற்றை

[எல்லாம் திரண்டிருந்தும் பார்த்துள்ளார் வெட்டும் இல்லை தினவெடுக்கும் தோள்களிலோ வீரம் இல்லை! கைகொட்டிச் சிரிக்கின்றார் மேலே நாட்டார் கண்ணிருக்கும் குருடாய்க் வாழ்தல் கண்டும்! பொய்கொட்டும் புரணைகள், வேதம் சற்றும் பொருத்தாத சாத்திரங்கள், பரமாய் எங்கும் வைகின்ற கடவுளின் விளையாடல்கள் வயிறு வளர்ச் சிந்தைகற் காலட் சேயும் வைகின்ற தமிழ்காடே, கோக்கும் செங்கும் நடக்கத்தான் காண்டிற்றேன்! சொரிந்தேன்

[கண்ணீர்]

அத்தோ என் தமிழ்த் துணைவர் அழிந்தார்;

[இங்கே அறிஞரென்பாரே அற்றனரோ? வெட்டக் கேடு! 'தத்தோம் தோம் தியிதோம்' என்றவலார் கீழே தாளம் போட்டிருக்கின்றார்; ஆரியர்தம் செத்தோளின் திரைக்கி அந்தான் கற்புத் தேவிகுச் சிலையெடுத்தோர் இத்தான் இருந்த வத்தோர்க்குப் பணி செய்தே வாழுகின்றார்! வாயில்லாப் பூச்சிகளோ அவர்கள் ஆளுர்? சொல்கின்றேன்: இனியும் தான் சோர்வு

[வேண்டாம் துடித்தெழுக்க; பகையெல்லாம் தான் தான் ஆகி வெல்கின்ற வகைகாண வேண்டும்; வில்லி விலகின்ற அறமடக்க குறிக்கோள் கோக்கிச் செல்கின்ற பட்டாளம் வேண்டும்; அரசே செக்கிரைச் சித்திகளும் லைக்கா நெஞ்சம் கொள்கின்ற மறவர்தான் அனியில் தேவை! கொள்கையற்ற கிராவிடமே அதுதான் சேவை!

ஆரியம் அரசுபீடத்தில் வீற்றிருப்பதன் விளைவு. மக்கள் உழைப்பால், சிந்திய வியர்வையால் தோன்றிய பொருள்கள் ஆண்டவனுக்குக் காணிக்கையாகப் படுகிறது. ஆனால் அவர்கள் நிலை! ஆகவேதான் சிந்தார்த்தர் உள்ளம் அமைதியை நாடி ஓடிற்று.

இன்ப இரவு

காரிநன்! மாளிகையின் உட்புறத்தில், விளக்குகள் மங்கலாக எரிந்து கொண்டிருந்தன. நறும் புனை மணம் மெல்ல அடங்குவதாயிற்று. தூக்க மணி மஞ்சத்தில் மங்கலாக—இளவரசனின் மனையி துயிர்விரிந்தான். அவன் மாப்பிணைத் துயின் கொண்டிருந்தது அவன் பச்சிளம் குழத்தை. தோழிகள் தங்கள் ஆடைகள் கெழி, உறக்கத்தில் ஆழ்ச்சிருந்தனர் உணர்வற்ற சிலைகள்போல. எங்கும் அமைதி. சிந்தார்த்தனுக்கு மட்டும் அமைதியில்லை இதே போன்ற அமைதிச் காட்சியை நாடுக்கும் காண விரும்பிய அவன் உள்சத்திலே எண்ணம் அமைதி தோன்ற இயலும்! ஓர் முடிவுக்கு வந்தது

துவிட்டான். "பொறுத்தது போதும்; புறப்படுவோம் இனி பொறுக்கன் உன்மம் கோக்கி" என்றது அவன் உள்ளம். எழுந்தான் ஒரு முறை தன் மனை வியை, எதிர்கால இன்பச் சாக்கம்—தன் குழந்தையை கோக்கி, லை. அவர்களை முத்தமிட அவன் உதடுகள் துடித்தன. ஆனால் உள்ளத்திலே தோன்றிய உறுதி தடுத்து நிறுத்தியது. "இன்பமே... நான் வெளியேறுகிறேன்; துன்புலகம் நோக்கி—இன்ப உலகைக் காண. அமைதி கண்ட பின்னர் உங்களை யடைவேன்...யசோதரா என் அன்புப் பெட்டகமே நீ வருந்தற்க என்ன மன் வித்துவிடு. குழந்தையை நன்றாக கவனித்துக் கொள். துரோகியே உன் தோகை மயிலாளைத் துடித்துக்கி விட்டு துயின் நோத்தலே ஐடி விட்டாயே உன்மத்தேன்...என்று துற்றுகிறாயோ கே...கே நீ நல்லவளாயிற்றே, நான் என்ன செய்வோன். 'கூன்குக் கிளியாக' இருந்ததன் விளைவானே இது!" என்று கூவவில்லை அவன்; உதட்டின் அசையில் மெல்ல உதிர்ந்தன சொற்கள்; தனாயில் விரும்ப மலர்கள் போன்றது!

புத்துணர்வு

வெளியேறுகிறான், தன் அன்பு மனையாளி விடுத்து—குழந்தையைப் புறக்கணித்து—மழலை மொழிகளை மறந்து, இது நான் வரை இல்லவன் என்ற 'இன்ப உலகில்' உலவியவன், இன்ப உலகு வேறு என்பதை உணர்ந்தான். காலவாள் அனைவரும் 'துக்க உலகில்' குடியேறிவிட்டனர். ஆனால் தேர்ப்பாகன் கண்ணன் மட்டும் துணையாக இருந்தான்.

தேர் பூட்டப்பட்டுவிட்டது. சிந்தார்த்தனை—எதிர்கால புத்தனை இழுத்துச் சென்றது குதிரைகள். மாளிகை யடுத்த சால்களின் வழியாகச் சென்று காரின் எல்லையை அடைந்தது தேர். மீண்டும் காட்டுப்பாலை வழியாகச் சென்று கொண்டிருந்தது தேர். பாகன் குளிரால் நடுங்கிக்கொண்டே தேரைச் செலுத்தினான். ஆனால் சிந்தார்த்தனுக்கு அக்குளிரி யிகவும் இன்பமாக இருந்தது. ஆந்தையின் அலறல்—கோட்டாளின் குரல் விளையின் ஒலியாக—குழலின் இசை யாகத் தோன்றியது. ஒரிடத்திலே தேர் நிறுத்தப்பட்டது. ஓர் அறங்கோட்டம். அதுவும் பாதுகாத்த கோட்டம். அங்கே எண்ணெய் விளக்கு எரிந்து கொண்டிருந்தது. அதன் மருங்கே பேசிக் கொண்டே யிருந்தனர். கன்னன் கண்கள் நீரை வடித்துக் கொண்டே யிருந்தன. வழியும் கண்ணிரைத் தடைத்து கண்ணுக்கு ஆறுதல் மொழி கூறினார் சிந்தார்த்தர். தன் பொன் அணிகளை நீக்கி, கண்ணீர் கத்திலே வைத்தார். அவனை ஓர் முறை சுட்டியினைத்தார். "கன்னு கவலையை விடு. காண் எங்கும் சென்றுவிடமாட்டேன். மக்களுக்குப் பணி யாற்றத் தான் புறப்பட்டுவிட்டேன். கல்ல முடிவைக்கண்ட பின் நகர் வருகிறேன். அதுவரை என் அன்புக் குழந்தையைக் காப்பாற்று. அவனோடு விளையாடு. என் அன்பு மனையாளுக்கு ஆறுதல் கூறு. என் இருப்பிடத்தை யறிவித்து என் அருமை நண்பன் உதயனை ஒரு முறை வந்து செல்லுமாறு கூறு. செல்...புறப்போக!"

இன்ப உலகு

இளவரசர் "புத்தாக" மாறிய செய்தியறிந்த அவர் துணைவியார் தானும் அக் கொள்கையைப் பின்பற்றுவாயினர். "வேள்விக் கடிந்த வேந்தர் புத்தரே, ஐரியத்தின் முதல் வைரர் என்றனர் அறிஞர்கள். புத்தருக்கு எவரும் திங்கு விளைவிக்கக் கூடாதென்பது அரசியல் சட்டமாக மாறியது. மன்பதை துறந்து காடே கதியென எண்ணிச் சுருத்தவம் புரியவில்லை. காட்டிலேதான் உலவினார். தன் மாளிகைக்கு வருவார். மனைவிக் கு அறவுரைகள் கூறுவார். மகனிடம் கொஞ்சுவார். அடுத்த நாழிகை புறப்பட்டு விடுவார் தன் கொள்கை பார்ப்ப, இன்ப உலகு—புதிய உலகு அவர் இதய ஒலி. அவ்வொலி எங்கும் எதிரொலித்தது, மேனாட்டிலுங்கூட.

திராவிட இயக்கம்—திராவிடத்திலே—சமுதாயத்துறையில்—புத்தரது கொள்கையைப் பார்ப்ப வருகிறது. ஆனால் அதைக் கண்டு ஆரியம் முனுமுனுக்கிறது ஆட்சிபீடம் சீரழிகிறது. புத்தர் போன்ற செம்மல்களின் கொள்கை வெற்றியுறம் காலத்தை நெருங்கச் செய்வதே திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கொள்கையாகும்—திராவிடத் தனி அரசிலே—மக்கள் மன்றத்தில் ஆரியத்தின் அரசாக்கம் ஒழிந்து அறிவு ஒளி ஆனந்தக் கூத்தாடும்!

அவள் ஓர் தியாகி!

வேலை—வாணன்

“வஞ்சலி உல்லாசமாக உப்பரிசையிலே உலவி, ஊர் வாலிபர்களை யெல்லாம் உந்தன் பருவ எழிலால் பாழாக்கிய பாத்தி.....”

“அத்தான்...வேண்டாம். வீணாக என்மீது பழி சுமத்தி என் வாழ்வை சீர்குலைக்காதீர்கள். நான் ஏதமறி யாதவன்.”

“அஞ்சலி! நன்றாக யோசித்துப் பார். உன் வாழ்வே என் வாழ்வு என எண்ணி எனது இன்பங்களை யெல்லாம் மறந்து விட்டு உன்னை என் இதயச் சோயிலில் அந்தை மகளாக வைத்துப் பூசித்தேனே; அதற்கு நீ செய்யும் கைம்மாறு இது?”

“அத்தான்.....”

“அத்தான்! அத்தான் என்று மாசுபடிந்த உன் வாயால் என்னை இனி அழைக்காதே. உன் காதலன் தினகரனோடு இனி நீ சென்று விடு.”

★

அஞ்சலி! சஞ்சலம் கொஞ்சமும் இன்றி வாழும் வஞ்சி அவள். பருவ எழிலால், இளமையின் பூரிப்பால் இறமயத்திற்குத் தவன். புதுமனம் மிச்சப் பூவாகப் பூத்துக் குலுங்கி, நறுமணம் வீசும் மலர் தோட்டத்தின் நடுவே போவோர் வருவோரைப் பார்த்து புண்ணைக் புரியும் அழகு மலர்தான் அவள்.

கிட்டிபோல் பறந்து வந்து சிறு குரும்பு பேசும் சிங்காரி அவள். துள்ளி ஓடும் புள்ளிமான்.

துடிதுடிக்கும் தேன்சுவைக் கனி இதழாய்—மணம் வீசும் மலர் துவிய மெல்லிய மஞ்சத்திலே படுத்துப் புரளும் பாக்கியத்தைப் பெருந்த பொற் கொடியான். காலியிலே எழுந்த வுடன் கஞ்சிக்கு இல்லையே என ஏங்கித் “சந்தன்” பாம்பரையைச் சேர்ந்தவன். அவன் அத்தான் இந்த நாட்டிலே ஒரு இளம் எழுத்தாளன். அவருக்குத் தோழர்கள் இந்தச் சதிசூக உலகில் யாருமே கிடையாது. காகிதக் குப்பைகளும், சிறு பேருவந்தான் அவருக்கு ஆருயிர் தோழர்கள். அவருக்கு ஆதரவு அளிக்க அஞ்சலி ஒருத்திரான் இருந்தான்.

பட்டுப்பாவாடை உடுத்தி பரிமாச சந்தம் பூசி பஞ்சணையிலே படுத்துப் புரளாத அப்பொற்கொடியான் அத்தானிடம் சரிவர பேசுவதை இல்லை, “நான்” என்ற துணி அவர்கள் இருவர்களுக்கிடையேயும் திரை போட்டது.

சந்திரன்! அவன்தான் அழகுராணி அஞ்சலியின் அத்தான். சமுதாயம் சீர்திருந்த அவன் ஓர் கண்ணாடி. கண்ணாடிபோல் பலருக்குப் பயன்பட்டான். அந்தை மகனே—ஆதரவு வந்தான்—ஆதரித்தவன் சந்திரன் தான்.

புகுத்திவிடப் பாசறையிலே பணி யாற்றும் வீரவாலிபன். ஒரு கட்டத்திலே அவன் பேசிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது ஆசைத்தார்களின் அடக்குமுறையை அலட்சியப்படுத்திப் பேசியதால் கைக்குத் தொட்டது அவனை சிறையில் அடைத்து விட்டனர்.

—தவண்டு போனான். ஆனால் அவளின் காதலன்.....

“அஞ்சலி! கலங்காதே. உன் வாழ்வு வளமாகத்தான் நான் இருக்கின்றேனே.....”

“அன்பே! எனது அத்தான் சிறையிலே...எவ்வளவு மாணக்கேடு? மறக்க முடியவில்லையே அதை”

“அன்பே! அமைதிக்கு வழிதேடுவோம் வா...என்ன அஞ்சலி அழுதின்றாய்? நரமான சந்தனத்துப் பலகை போல், குளிர்ந்திருக்கும் உனது கண்ணத்தில் இருந்த வழிநோடும் கண்ணிரைத் துடைத்துக் கொள்”

“கண்ணாரோ! என்னை மறக்க மாட்டீர்களே.....?”

“அஞ்சலி! முகிலைக் கிழித்துக் கொண்டு வெளிக் கிளம்பும் முழுமதி நீ. உன்னை மறப்பதற்கு?”

“அத்தான்.....” அவன் அவன் மார்பின் மீது சாய்ந்தான். மாசு மருவற்ற அந்த மங்கையின் உடல் மாற்றுகளின் மடிமீது விழுந்து விட்டது. இப்ப சாமராவியத்தில் இணையிலாக் காதலர்களாகி விட்டனர்.

அஞ்சலியும் தினகரனும் செல்லாத சோலைகள் இல்லை. அனுபவிக்காத இன்பம் கிடையாது. இந்த அனுபவத்தின் அடையாளமாக அஞ்சலியின் அகவலிற்றை அலங்கரித்தது ஒரு மாணிக்கம்!

தினகரன்! படுபாவி..... அந்த ஆணவப் பேயை, நாட்டைச் சூராயாரும் நயவஞ்சக விஷப்பூச்சை நம்பி மோசம் போனான் அவன்.

ஆண்டவனின் அத்தாங்கக் கிடையாத் தாக்கியவன், அரம்பையர்களின் கற்பைச் சூரையாகக் கசுபோக வாழ்வு வாழும் குத்காரன். சாகிதகுடன் சாசுல்லாபம் புரிந்து விட்டு சந்த முனைகளிலே சிந்துபாடும் சிமான்களின் வாரிசு அவன்.

பரமனின் படிக்கட்டுக்களின் மீது ஏறி இறங்கும் புனித ஆதர்க்கள் பலர் பூவையாக்கி விட்ட அளித்து வீரமுடன் சோதிப்பார்கள் அவர்களின் கற்பை. அப்படிப்பட்டவர்களின் தோழன்தான் அவன்.

சுருவற்ற அஞ்சலியைக் கைவிட்டு விட்டு சாதகன் போய்விட்டான். ஆதரவற்ற அபலையாகி விட்டான். அவன் அத்தான் சந்திரன் சிறையிலே கிடைக்க சிரமிகின்றான்.

அஞ்சலி கண்ணீர் சித்தினான். நாட்டின் உருண்டு ஒரு மகனாய் பெற்று வளர்த்து வந்தான். அவனது குதலைமொழிப் பேச்சுக்களைக் கேட்டு தனது மறைந்த தன்பங்களை யெல்லாம் போக்கினான்.

ஓர் நான்.....

சந்திரன் விடுதலையாகி வீடு கோக்கி விரைந்து வந்தான். அந்தை மகன் அஞ்சலியைக்காண ஆவலோடு ஓடி வந்தான்.

அப்பொழுது அஞ்சலியின் குழந்தை அழுவதைக் கேட்டான். அவனுக்குச் சந்தேகம் ஏற்பட்டது.

அஞ்சலி! உன்னே அழுவது யார்?

“அத்தான்! மடமையால் மதி யிழந்து மாற்றுகின்ற மடிமீது விழுந்து

குழந்தை அது. வஞ்சகத்தால் பின்பட்ட வஞ்சி ஒருவனின் சேய் அது. பாசு மொழிகளினால் பாசுகளின் அரவணைப்பிற்கு ஆளாகிய ஒரு அபல பெற்றெடுத்த குழந்தை என்னை நம்புகள் அத்தான்?”

“உன்னைக் கெடுத்த அந்த துரோகியார்?”

“அத்தான்...அவர்...அவர்.....”

அத்தான் என்று மீண்டும் அழைத்தால் உனது ஆவி அமரலோகத்தை எட்டிப் பார்த்தும். ஆதரவற்ற உன்னை அழைத்து வந்து அருகில் வைத்து நாட்டிற்குச் சேவை செய் என்றால் நயவஞ்சகனுடைய கட்டிலில் புரளுகின்றாய்? கன்னியர்கள் மடியே கதியென எண்ணி உன்னைக்கெடுத்த அந்தக் கயவன் யார்?”

“ஸ்ரீஸ்ரீ! கணம் பொருந்திய தினகரமவள்!”

ஆ அத்தப் பாக்கனா? அத்தப் பழி காரப் பிண்டமா? வீட்டிலே யோசம் வெளியிலே போகம். உள்ளே ஆண்டவன் வணக்க, வெளியே அரம்பையர் கொஞ்ச அப்படிப் பட்டவனையா நீ காதலித்தாய்?”

அத்தான் அறிவை இழந்து அந்த அறிவிலிக்கு என் கற்பை விலை கூறி விட்டான். குற்றயாத நான் அத்தச் சூதுக்காரனுக்கு என் பெண்மையை போம் பேசி விட்டேன். சதி செய்து என்னை மூர்க்கத்தனமாய் வஞ்சித்து விட்டான் அம்முடன். கற்பாசியம் வாழலாம் என கணவு கண்டேன். எனது கணவு அழிந்து விட்டது. ஆசை நிராகசையானது என்னை மண்ணாயிற்று. வாழ்வு வற்றிப் போயிற்று. இனி நான் விபசாரி.

விபசாரி விபசாரி என்று கூற உனக்கு வெட்கமாய் இல்லையா?

அத்தான்! கனக்கப்படுத்தப்பட்ட கன்னி நான். காரம் போன குற்றவாளி. நீதி மன்றத்திலே குற்றவாளிக் கண்டிலே நிறுத்தப்பட வேண்டியவன்

“குற்றவாளி! நீயல்ல குற்றவாளி உன்னைக் கனக்கப்படுத்திய அக் கல் கொஞ்சக் கசுடன், எனது உருவிய வாளுக்கு இறையாகப் போகின்றான்”

“அத்தான்! வேண்டாம். வேண்டுமானால் அவருக்கே என்னை பலி யிட்டு விடுங்கள்.

‘பலி! பலி கொடுக்கும் பாக்கனா? உன் வாழ்வை சீர்குலைத்த அந்த வஞ்சகனை என்ன செய்கின்றேன் பார்’—எனக்கூறிவிட்டு விரைந்து நடந்தான்.

அஞ்சலி அழுதான். என்ன செய்யவதென்று அறியாமல் விழித்தான்.

தினகரன்! அவன் அரம்பையர்களை—சேல்வழியான்களை—அவல நிலைக்குக் கொண்டுவருபவன். மதத்தையும் மகேசுவரையும், மடாதிபதியையும் நம்பிவாழ்பவன். கண்ணின் சருமணிகளைப்போல் இந்து மதத்தைக் காப்பாற்றி வந்தவன். இதிகாச ஏடுகளையெல்லாம் ‘சடவுளர்களின் கோக்கோக பக்குவம்’ என எண்ணுவான். காமம் என்பது ஒரு கட்டாது’ என எண்ணி கட்டமகினை கட்டிலிலே கட்டியுண்ணத்துக் கொஞ்சியவன். அப்படிப்பட்டவன்தான்

வந்து விட்டான் தினகரன். ‘அத்தான்! அன்று அன்பு மொழிகளையும், ஆசை வார்த்தைகளையும் அள்ளி வீசி விட்டு என்னை அனாதையாக விட்டுச் சென்ற விரி இவர்தான்’

‘கோழைக்குப் பெயர் விரன்..... வஞ்சகனுக்குப் பெயர் கல்வலன். துரோகிக்குப் பெயர் வஞ்சகசெயல் காரன். அக்கிரமக்காரனுக்குப் பெயர் அரபியல்வாதி’

‘சந்தி! வீணாகப் பேசாதே! வாடாத முல்லையை கசக்கி முகர்ந்த வஞ்சகன்தான். அத்தந்தக் கீ என்ன செய்யப் போகின்றாய்?’

‘சோரத்தின் சின்னமாய் விளங்கும் சிசுவை, விபசாரத்தனத்தின் விபரீத எண்ணத்தால் தோன்றிய சேயை குத்திக்கொலை செய்தால் தான் என்மீது ஏற்பட்டுள்ள மாசு நீங்கும்’ எனக் கூறி ஓடினான்.

சந்தி மின்னியது. சேய் அழுதது. தினகரன் அசையச் சிலையானான். அஞ்சலி அழுதான். பெற்றமனம் துடிதுடித்தது.

குழந்தையின் கழுத்தை சந்தி முத்தமிட்டது. பிறகு.....சந்தர் கொலைக் குற்றத்திற்காக வழக்குமன்றம் ஏறி சிறையிலே தள்ளப்பட்டான்.

ஆனால் அஞ்சலி.....!

தினகரன் திருத்தி விட்டான். மந்தமாருதம் வீசும் பொழுதினிலே மல்லிகை மணம் கமழும் மலர் தோட்டத்திலே இருக்கும் மாளிகையின் மஞ்சத்திலே மதுவைக் குடித்து விட்டு மான்வழி மடந்தையாகி அனைத்த கசுடன், இன்று அஞ்சலியின் ஆசைக் கணவனாக மாறி விட்டான்.

அத்தானின் விடுதலைக்காக அஞ்சலி அகேச அயலிக்குள்ளானான். கடைசியில் அவன் வெற்றிப்பாசத்தையிலே முதலடி எடுத்து வைத்து விட்டான்.

சமூகம் ஒரு சிலந்திக்கூடு. சிலந்தி கூட்டங்கள் கட்ட எவ்வளவு சிரமம் படுகின்றதோ அதேபோல் சமுதாய மக்களை ஒன்று திரட்ட சிரமப்பட்ட தான் வேண்டும்.

நாட்டுப்பணி புரிந்தால்...! சந்திரனுடன் அஞ்சலி சென்று ஆயிரம் மாயிரம் தியாகப்பணி புரிந்தாரோடு அவன் பணியினைக்கண் மகிழ்ந்து என்றால் அவன் கணை தினகரன் எப்படி இருப்பான்.

ஆனால், தினகரன்.....

ஓர் நான் மாறாடப்பால் மாண்பு அடைந்தான். அஞ்சலி அழுதான்—அவறினான்—துடித்தான்—தவண்டு போனான்.

இனி அவன் வீதலை! வீதியே! போகக்கூடாது. போக போக்கிய களிலே புற அருகையற்ற அபல வாழ்வின் இன்பத்தை மறக்க வேண்டியவன்.

சந்திரன் துடித்தான். என் செய்வதென்றறியாது விழித்தால் அஞ்சலி பிரம்மை கொண்டவனாக போல் ஆனான். ஆனால் அவன் இவ்வுலகில் வாழ விரும்பினுந்தானே சமூகச் சட்டங்களுக்கு கட்டுப்படுவேண்டும்.

வாழ்க்கை எனும் பூஞ்சோலை வளம் பாலையாக விரும்பினான்.

இனி அவன் இவ்வுலகில் விரும்பவில்லை. ‘தற்கொலை.... ஆம், அதுதான் கல்வலி!’ என எண்ணினான். அவனது எண்ணம் ஒரு சிறந்த கடிதமாக மா

அஞ்சலியின் வாழ்வின்

11-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

வாழ்வைத் தியாகம் செய்த உத்தமரே!

வருகின்றேன், வணக்கம். இக் கடிதம் உங்கள் கையில் கிடைக்கும் பொழுது உங்கள் அருமை அஞ்சலி பிணமாகிவிட்டிருப்பான். அன்று நீங்கள் என்னை "விபசாரி" என்று எரிவீர்கள். இன்று என்னை 'விதவை' என்றுப் பேசுகிறது சமூகம். குதும் வாதும் நிறைந்த குழ்ச்சிச் சிவாரங்கனிடையே நான் வாழ விரும்பவில்லை. நான் போகின்றேன். என்னைத் தொடர்தீர்கள் அத்தான். "அஞ்சலி!" என எழுதி வைத்தவிட்டு ஒடினான் இரயில் தண்டவாளத்தை நோக்கி.

இரவு.....!

கன்வர்களுள் அஞ்சலி இரவு. சந்திரன் எங்கோச் சென்று அப்பொழுதுதான் வீட்டிற்குத் திரும்பினான். அப்பொழுது அவன் மேஜை மீது ஒரு கடிதம் இருக்கக் கண்டான். எடுத்துப் பார்த்தான். அவன் கண்கள் சுழன்றது.

"என் ஆசைக்குரிய அஞ்சலியா— பிணமாகிச் சிடிப்பான். அவன் பிணக் கோலத்தையா நான் பார்க்க வேண்டும். என் இதய ராணியாக அவள் இல்லாவிட்டாலும் அன்பு ராணியாக இருந்தானே" என்று அவன் எண்ணிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது எங்கிருந்தோ 'கிரீச்' என்ற இரயில் கூவும் சத்தம் கேட்டது.

"ஐயோ அஞ்சலி.....!" என்ற மனச் சொல்லை ஒடினான். இரயில் கெருவிலே விட்டது. இன்னும் சற்று தாமதித்து இருந்தால் சந்திரன் அவனுடைய அஞ்சலியைக் கண்டிருக்க மாட்டான். பிடித்து விட்டான் அவளை.

'அஞ்சலி! இது நியாயமா?'

"அத்தான்! வேண்டாம்...என்னை விட்டு விடுங்கள். இனி என் வாழ்வு நல்லபுதிர்ந்த மரம். அறுக்க கயிறு. சிதைந்த கூடு. உடைந்த கிண்ணம்."

'அஞ்சலி! அப்படிச் சொல்லாதே.....நான் இருக்கின்றேன் உன் வாழ்வை வளமாக்க. வசாரமும், பரிசுத்த ஜாவுகளும் நிறைந்த பிணை நான் விடுவேனோ...மறுமணம் பித்துக் கொள்ளலாம்.'

மறுமணம்...எனக்கும் உங்களுக்கும் மணம்...வேண்டாம். நான் என் மனம்...கசக்கிய முல்லை.

'அஞ்சலி! இருந்தாலும் பாதகமில்லை. விதவையை மணப்பேன். யா போலாம் வீட்டிற்கு—அழுந்தப் கொண்டு வந்தான் சந்திரன் அவன்.

அன்றிரவுப் பொழுதைச் சுழித்த அஞ்சலி. பொழுது விடிந்தது. பிணை அன்றிரவுத் தாவிபர்கள் ஒரு மாதிரியாகப் பார்த்தனர். அவளை சந்திரனும் கரகி என்றும், தாவிபர்களின் உள்ளத்தைக் கிளையும் வசார தேவி என்றும் எண்ணினர்.

ஆனால் அவன்...!

மறுமணம்! விதவைக்கு மீண்டும் இன்ப வாழ்வு. கணவனை இழந்தாள் நிதும் கன்னிக்கு மீண்டும் புதுவாழ்வு. புனைந்த கயிறு அப்புவைக்கு—பொம்மிலாளுக்கு மறுமணம்.

ஆம்! அவளை அவளின் அத்தான் மனம் புரிந்துக் கொள்ள சம்மதம் விட்டார். உடைந்த கிண்புயந்த கிண்ணம் கமர்த்து

குதும்பு புதுமாமாசு மாறிவிட்டது.

அன்றிரவு.....

சந்திரன் அஞ்சலியைக் கண்டு புண்ணை புரிந்தான். அவளோ நாணத்தால் தலை குனிந்தான்.

'அஞ்சலி.....!'

'அத்தான்.....!'

"நம் வாழ்வு..... எப்படித் தெரியுமா இருந்தால் வேண்டும்?" என்று கேட்டு விட்டு அவளின் கதம்புக் கண்ணைக் கிள்ளினான்.

அப்பொழுது இன்பம் 'கொள்ளை கொள்ளை' என்று கூவியது. நாட்கள் உருண்டன.

ஆனால் சமூகம்.....!

மணமாகாமலேயே யுதவ கள்ளக் காதலர்! விதவைக்கு புதுவாழ்வு! என்றக் கேள்விகளைக் கேட்டது.

'அன்பே! நமக்கு எப்பொழுது திருமணம்.....?'

'அஞ்சலி! அவசரம் ஏன்?'

'அத்தான்! விதவைகளை மறுமணம் புரிந்துக் கொள்ள சில வீணர்கள் கோழைகளாகின்றனர். விதவைப் பெண்களிடம் காதல் கதைகளைப் பற்றி கதையளந்து விட்டு அவர்களின் கற்பைப் குரையாடுகின்றனர். சீர்திருத்தம் பேசும் சிலர்கள் சிலர் சிறிதடையாக்களைக் கொடுத்து விட்டு செல்லுகின்றனர். ஆதலால் அவர்களைப் போல் தான் களும்.....'

'அஞ்சலி! சந்தேகம் என்பது பெண்களின் உடல் பிறந்த சொத்து'

'வேதார்த்தம் வேண்டாம்...வேண்டியதைச் செய்யுங்கள்'

'சரி! இதோ பார்'... எனக் கூறி விட்டு விரைந்துச் சென்றான் சந்திரன்.

திருமண ஏற்பாடுகள் தீவிரமாக நடந்தது. மகிழ்ச்சியால் துள்ளினான் அத்துடியிடையான்.

வேதியர்கள் வேதபாராயணம் தொடரல் விண்ணவர்கள் பூமாரிப் பொழியாமல், அருந்திக்கும் அம்மிக்கும் வேலை வைக்காமல் அஞ்சலியின் மலர்க்காணிகளை சந்திரன் பற்றினான்.

'குழந்தைப் பெற்றவளுக்கு மீண்டும் திருமண வாழ்வு?

தேவடியானுக்கு தேரோடும் தெருவில் மானிகை வாசமா?

விபசாரிக்குப் புது வாழ்வு?

—இந்தக் கேள்விகள் அங்குப் பெண்களின் வாயிலிருந்து உதிர்ந்தவைகள்!

மாலை வேளையிலே.....

காதலனோடு கன்னி சென்றான், கருத்திலே களங்கம் உள்ளவர்கள் ஒரு மாதிரியாக அஞ்சலியைப் பார்ப்பர். அவள் அழகுத் தெய்வமல்லவா? ஆனால் அதே சமயத்தில் சந்திரனைக் காண்பவர்களின் முகம் பல விதக் கோணங்களாக மாறும்.

'கள்ளன்'

'திருட்டு நாய்'

'குழந்தையைக் கொலை செய்த கொடும்பாலி'

சதியின் விளிம்பிலே நிற்கும் வஞ்சகன்' என்றெல்லாம் அவளைப் பார்த்து எவனார், மக்கள் துற்றினர்.

பற்றியிருக்கும் பாசக் கயிறு அவன்.

வெட்டும் அவளின் வேல் விழிகள் எனது விலாவைக் குத்துகின்ற தடா!

வெண்மையான முத்திலே எப்படியும் உள்ளதோ அதைப்போன்ற கண்ணை உடையவளடா!

என்று அவளை வாலிபர்கள் வர்ணித் துரப்பித்து விட்டனர்.

என் வாலிபர்கள் அவளை அப்படி வருணித்தனர் என்றால் பிழைப்பைத் தேடி சிறிய நகரத்தில் இருந்து பெரிய நகரத்திற்கு வந்து விட்டனர்.

அஞ்சலியை ஒரு அசுடன் எப்பொழுது பார்த்தாலும் பிந்தொடர ஆரம்பித்து விட்டான்.

அஞ்சலி அஞ்சினான். கணவனிடம் சொல்ல சமூகத் தயக்கினான். ஓர் நாள் இரவு.....

அஞ்சலியின் கணவன் சந்திரன் வெளியூர் சென்றிருந்தான். வீட்டில் வேறு யாரும் இல்லை.

அச்சத்தினால் வெளிக்கதவை தாள் கேட்டவிட்டுப் படுத்தான். நல்ல உறக்கம். யாரோ மெல்ல தன்னை வருடவது தெரிந்தது. விழித்துப் பார்த்தான். யாரோ ஆடவன் பக்கத்தில் இருந்த ஸ்விட்சை அழுத்தினான்.

அஞ்சலிவிட்டான் அவனைப் பார்த்தவுடன், திணை அவினைப் பிந்தொடரும் அதே ஆன்தான்.

'ஓட்டு வெளியிலே!'

அ. ச. பாலு, பொள்ளாச்சி.

ஓட்டு ஓட்டு வெளியிலே! ஊழல் காங்கிரஸ் கும்பலை! நாட்டு மக்கள் வாழ்வையே நாசம் செய்த நரிகளை! (ஓ)

மாட்டுப் பெட்டி தன்னிலே மண்ணைப் பெற்றுச் சென்றவர் ஓட்டு கேட்க வருகிறார்! உஷார்! ஓட்டு வெளியிலே (ஓ)

சட்ட சபைக்கு ஜோடியாய் தயார் செய்த மாடுகள்! ஒற்றை மாடாய்விட்டது! ஊரில் மானம் கெட்டது! (ஓ)

மட்டிலாத வரிகளை மக்கள் மீது போட்டவர்! கஷ்டம் நீக்குவீர் எவ்வீ! கடவுளைப் பார்! என்கிறார் (ஓ)

வரி விதிக்க இவர்களாம்! வசதி செய்யக் கடவுளாம் அறிவு அற்ற நிலையிலே ஆட்சி செய்யக் கிளம்பினார்! (ஓ)

உரிமை கேட்டு நின்றபுல் உணவுப் பஞ்சம் என்றிபுல் 'வெறியர் போல்' மக்களை வேட்டையாடும் வீரர்கள் (ஓ)

நமது வாக்கின் உதவியில் நகர சபைப் பதவியில் அமருதற்கு 'அகதி போல்' அகிம்சையாளர் வருகிறார் (ஓ)

அமைதியில்லை நாட்டிலே அவர்கள் ஆண்ட பாட்டிலே இயிபும் நன்மை இல்லையே! எவ்விதம் இவர்கள் தொல்லை

'நள்ளிரவிலே, யாரும் மியா வேளையிலே கன்னியைக் களவாடும் சவனும் வீட்டிலே புரத்த நீயார்?' —பொம்மிலே படுகினான்.

'முல்லை யில் உள்ள தேனை உறிஞ்ச வந்த வண்டு'

'வண்டா.....வஞ்சக! பேசாமல் போய்விடு. இல்லையேல், ஆபத்து உன்னை அணைத்துக் கொள்ளும்.'

'மிரட்டாதே! ஏதும்பின் மிரட்டலைக் கண்டு யானை அஞ்சிவிடாதே அப்படியிருக்க நீ எப்படி....' எனக் கூறி அவளை அணைக்க அவளருகில் வந்தான்.

'பளிர்' என்றழைந்தான்.

பாதகன் பாவையை விடவில்லை. கட்டியணைக்க அருகில் வந்தான், கதறினான்.

'தட்ட' என்ற சத்தம் கேட்டது வஞ்சகன் ஒடிவிட்டான்.

'துரோகிகள்! காமம் என்பதை மட்டும் கற்றக்கடர்கள். அவர்களைக் கூறி என்ன பயன்? ஆண்டவன் அத்தனை பேருமே காம குத்திரத்தைக் கற்று தேறி இருக்கின்றார்கள் என்றால் அவர் பெற்ற பிள்ளைக்கு மட்டும் அந்த வாசனை வீசாதா?'—என்ற நினைவிலேயே மூழ்கிப் படுத்து விட்டான்.

பொழுது விடிந்தது!

சந்திரன் வீட்டினுள் அடியெடுத்து வைத்தான். 'அத்தான்'—என்ற மலறி அவன் காலப்பிடித்துக் கொண்டான் அஞ்சலி. அழுதான். காரணம் புரியாது விழித்தான் சந்திரன்.

'அஞ்சலி! ஏன் அழுதீர்கள்? என்ன கோர்த்துவிட்டது?'

'அத்தான்! கள்ளன் ஒருவன் நள்ளிரவில் வீட்டினுள் புரத்து பலவன் தம் செய்தான்!'

'என்ன—கண்ணகி பிறந்த மண்ணிலா அத்தகையவன் பிரத்தான்?'—எனக்கூறிவிட்டு வேளியேறினான். அன்றிரவு.....

வெகு வேராகியும் சந்திரன் வாலில்லை, அஞ்சலி ஆவலோடு எதிர்பார்த்திருந்தான். ஆனால் சந்திரன்...

பொழுது புலர்ந்தது. ஊர்ப்பக்கத்தில் உள்ள ஆற்றின் கரையில் சந்திரனின் பிரேதம் கிடந்தது. அதைச் சுற்றிக் கொண்டிருந்தனர் ஊர்மக்கள்.

அஞ்சலிக்கு யாரோ ஒடிவந்து சொல்லினர்.

'அஞ்சலி! உன் அத்தான் ஆற்றின் கரையில் பிரேதமாய் உள்ளார்!'

'ஆ அத்தான்! என் அத்தானு இறந்து கிடக்கின்றார்...என் வாழ்வில் ஒளியேற்றி உயிர் ஊட்டிய உத்தமராமகித்து விட்டார்...எத்தப் பாதகம் செய்த வேலை'—என்று அழுதான்.

வீட்டிலிருந்து ஆற்றங்கரைக்கு அலறியடித்துக் கொண்டு ஒடி வந்தான்.

'ஐயோ! என் அத்தானே—என் அன்புக் கணவனா—இந்தக் கதிலா கான வேண்டும்.....நான் மாபாலி'...என்று அழுதழுது தேம்பினான்.

உடனே உறக்கமும் உறவிலும் கூடி சந்திரன் உடலை மயானத்துக்கு எடுத்துச் சென்றான்.

சந்திரனைச் சதிசெய்த மூர்க்கன் வெற்றிப் பாதையிலே அடியெடுத்து வைத்து விட்டோம் என்று பூரித்தான்.

'வஞ்சகர்கள்! அழகை அடிமைப் படுத்தும் அசுடர்கள் நிறைந்த இந்த நாட்டிலே ஒரு கன்னிப்பெண் காமப் பரி பிடித்தக் கயவர்களிடையே வாழ முடியுமா? சமூக

12-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

குற்றவியினால், வாழ வழி தெரியாததினால் சில சமயங்கள் கூட்டத்தினர் பெண்ணை வைத்துக் கொண்டே 'பிளின்ஸ்' நடத்துகின்றனர். அந்தச் சூழமதியினர்கள்—காண்டல் தொழில்காரர்கள்—ஒழிந்தால்தான் பெண்கள் மானமோடு இங்காட்டில் வாழ முடியும்.

நான் விபசாரி என்பதையும் மறந்து என் அத்தான் என்னை மணந்து கொண்டார் மகிழ்ச்சியோடு. உளம் பூரித்தார் 'விதவையை' மணந்துக் கொண்டோமென்று. ஆனால் நான்கள் வாழ்வதைப் பார்த்து சமியாத சில காம வெறியர்கள் என் அத்தானுக்கு மாணத்தை விளைவித்தனர். இனி என் அத்தான் போனபின் எனக்கு வாழ்வேது?—என்ற சிந்தனை விலேயே அன்றெல்லாம் படுத்தப் புரண்டான்.

முறாள்.....!

அஞ்சலி விழித்தான் பொருமைப் புழுக்களும், சுயகலமெனும் சுருமின்களும், வஞ்சகம் எனும் வண்டுகளும் இருப்பதைப் பார்த்து மனம் புழுங்கினான்.

இனி கமக்கேன் வாழ்வு...எனக் கூறிக்கொண்டே தோட்டத்தில் இருந்த கிணற்றை கோக்கி ஒடினான். என் அத்தானே அனைத்துக் கொண்ட நீரோ நீ என்னையும் அனைத்துக் கொண்டு என் அத்தானோடு சேர்த்துவிடு' எனக் கூறிக்கொண்டே கிணற்றில் விழுந்து விட்டான் பரவலி அபலைப் பெண் அத்தானுக்காக வாழ்ந்தான். இன்று அத்தானுக்காகவே உயிரைத் தியாகம் செய்து கொண்டான்.

ஆம்! 'அவன் ஓர் தியாகிதான்'

மதுரைக்கு

அண்ணா வருகை

21-9-52 ஞாயிற்றுக்கிழமைன்று திராவிடகாடு பிரிவினை காண முன்னிட்டு மதுரை நகரில் பல பாகங்களில் (வாரால் சுமார், 300 இயக்கக் கொடிய்கள் ஏற்றப்பட்டன. அன்று காலை 10-மணியளவில் சிழச்சுந்தைப் பேட்டை இளைஞர் புகழ்நிலை மன்றத்தின் சார்பாக அண்ணா அவர்கள் கொடியேற்றி வைப்பார்கள். அன்று மாலை 4-மணிக்கு பெரிய விளக்குத்துணிவிருந்து மாபெரும் ஊர்வலம் புறப்படும் நகரின் பல பாகங்களின் வழியாகச் சென்று தமுக்கம் மைதானத்தை வந்தடைவும், 7-மணிக்கு தோழர் ஊ. பி. அ. சௌந்திரபாண்டியன் அவர்கள் தலைமையில் ஓர் பொதுக்கூட்டம் கடைபெறும். திராவிடகாடு பிரிவினையைப் பற்றி அண்ணா அவர்கள் சொற்பொழிவாற்றுவார்கள்.

ராஜம்மாள்—

கருப்பண்ணன்

உடுமலைப்பேட்டை கழகத் தோழரும் ('திராவிடன்') ஏஜெண்டமான தோழர் கு. சூரப்பண்ணன்—தோழியர் க. ராஜம்மாள் ஆகியோருக்கு 7-9-52 தாராபுரத்தில் மணமகள் இல்லத்தில் வாழ்க்கை ஒப்பந்த சிஷ்ச்சி இனிது நடந்தேறியது. கண்பர்களால் வாழ்த்தப் பத்திரங்கள் வழங்கப்பட்டன. இதன் நினைவாக 'திராவிடன்' வளர்ச்சிக்கு ரூபாய் ஒன்று நன்றாக வங்கப்பட்டது.

* நவதானியம் *

இளங்கீரன்.

கல்லூரி மாணவர்களே,

கீழ்க்கண்ட படித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? இனிமேல், கெயிஸ்ட்ரி, ஹிஸ்ட்ரி என்றெல்லாம் பேசிக் காலத்தை வீணாக்கிக் கொள்ளக் கூடாது; சயன்ஸ், பாலிடிக்ஸ் அப்படினு உளறிக்கொட்டக் கூடாது! என்ன நான் சொல்வது? பிபிபிபி? போகாம கண்ணா இறுக முடிக்க கொண்டு, கமது முதல் பரம்பரையான ஸ்ரீமான் குறங்கு அவர்களைத் தியானம் செய்து கொண்டிருக்க வேண்டும்! பாடப்புத்தகமாவது, பரிட்சையாவது எல்லாம் கத்த ஹம்பக்! திருவாளர் குறங்கு அவர்களை அப்படியே மனதிலே இருத்தி பூஜிக்க வேண்டும்; ஆமாம்! இப்படிச் சொல்வதைக் கேட்டு, என்னைக் கட்டுப் பொசுக்கும் அளவுக்கு உங்களுக்கெல்லாம் கோபம் வரலாம்...! எனக்குக் கவலைவில்லை! உங்களுடைய கோபம் என்னை ஒன்றும் செய்ய முடியாது! அன்புர் ஸ்சாரியாவைக் கொண்டு உங்களுடைய கோபத்தை யெல்லாம் குத்தக் குத்துகிறேன்!

மனிதன் நாகரிகத்தின் உச்சியிலே உலாந்துகிறான். அவனுடைய அறிவும், சிந்தனையும் வாவா வானத்தைப்போல பரந்து விரிந்து வருகிறது. மனிதனுடைய முதல் தந்தையான 'அபிமா' வாழ்ந்த காலத்தைப் பார்த்துப் பரிசுசிக்கிறான்! அப்படி இப்படினு உளறக் கூடாது. சரித்திரத்தையும், விஞ்ஞானத்தையும், நாகரிகத்தையும் மூட்டைப் கட்டி வைத்து விட்டு, போசாமல் அனுமார் கோயில் பக்கம் கடைமையக் கட்ட வேண்டியதுதான்!

என்மேல் சிறிப்பாய வேண்டாம். கமது முதலமைச்சர் ஆச்சாரியாரே கூறிவிட்டார். அனுமாரைத் தியானிப்புகள் என்று. இப்போது புரி கிறதா? கல்லூரி மாணவர்கள், பல்சுவை கழகத்தில் படிக்கும் இளைஞர்கள் இவர்கள் மத்தியிலே கூறிவிட்

டார். மாணவர்களே, நீங்கள் படிக்காவிட்டாலும் பாதகமில்லை; பரிட்சையில் தேருவிட்டாலும் கவலையில்லை; ஆனால், சினிமா பார்க்காதீர்கள்; அனுமாரைத் தியானம் செய்யுங்கள் என்று. இனிமேல் கோபிக்கமாட்டீர்களே...!

உங்களுக்குக் கோபம் மட்டுமல்ல, வேதனையும், துக்கமும் கூட வரும்! இப்படிப்பட்டவர்களெல்லாம், கமது நாட்டிலே அமைச்சராக இருக்கிறாரே என்று! கமது காடு என்ன, எளிதா—இங்கிலாந்தா? இவர்களை யெல்லாம்.....?

நம் நாட்டிலே பட்டினியால் யாரும் சாகமாட்டார்கள். அப்படிச் சாகத் தெரியாது! பாலாறு ஒடுகிறது, பஞ்சம் கிடையாது 'பாதமதா'களின் ஆட்சியிலே. அப்படி யிருக்கும்போது என் சாக வேண்டும்?

ராயல சேமையில் இருபது பேர் இறந்து விட்டார்கள், பட்டினியால்—இது சுத்தப் பொய் ஆச்சாரியார் பொய்யென்று சொல்லி விட்டார். எதிர்க்கட்சிகாரர்களுக்கு, ஏழு கம்பி மட்டுமல்ல, ஏழுநூறு கம்பியுள் சிறைச்சாலையைத்தான் கட்டும்படி சொல்ல வேண்டும்! வேறு என்ன, இருபது பேர்கள் செத்து விட்டார்கள் என்று பொய்யைச் சொல்லலாமா? சேச்சே...! பேச்சரிமை கொடுக்கப் போய்த் தான், இவர்கள் இத்த மாதிரிச் சொல்லித் திரிகிறார்கள். பட்டினியாவது, பஞ்சமாவது? செத்து விட்டார்களாம், செத்து.

அதாவது, ஒன்றிரண்டு பேர் தற் கொலை செய்து கொண்டார்களா! அதைப்போய் பட்டினியால் செத்தார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா? முட்டாள்களிட் விஷயம் என்ன தெரியுமா?

ஒரு உயர் சாதிக்காரன் கீழ்சாதிப் பெண்ணைக் கலியாணம் செய்து கொள்ளப் போகிறேன் என்றான்—

நகரசபைத் தேர்தல்.

17-வது வட்டம்.

நகர மக்கள் கூட்டணியின் ஆதரவு பெற்ற ஐக்கிய சோஷலிஸ்ட் கட்சி அபிவிட்சகராகிய எனக்கு 20-9-52-ம் தேதி பனை மரப் பெட்டியில் உங்கள் வாட்டுகளை வழங்க வேண்டுகிறேன்.

—ரங்கநாதன்

முகப்புப் படம்.

★

முலாலார் முதாட்டி. தன்மான இயக்கத்திலே தளராத உழைத்து வந்த வீரர்களை—கத்த மூன்று ஆண்டுகளாக பட்டி தொட்டிகளுக்கு எல்லாம் சென்று தி. மு. கழகப் பிரச்சாரத்தில் தீவிரமாக ஈடுபட்டு வருபவரும், ஆகஸ்டு 1-ம் தேதி சென்னையில் இத்தி எதிர்ப்பு போரில் கலந்து கொண்ட மூதாட்டி இராமா மீர்தம் அந்மையார் உடல் நலன் பெற்று வருகிறார்.

நகரசபைத் தேர்தலும்

தி. மு. கழகமும்

★

நகரசபைத் தேர்தலில், தி. மு. கழகம் தனித்து நின்ற போட்டியில் விலை. ஆனால் கட்சி ஆதிக்கமற்ற முறையில் முற்போக்கு கொள்கை கொண்ட கட்சித் தோழர்களின் கூட்டு முயற்சியில் 'காம பக்கன் கூட்டணி' என்ற பெயரில் சென்னை நகரசபைத் தேர்தலில் ஈடுபட்டிருக்கிறது எனவே இக்கூட்டு முயற்சிக்கு மாறாக் கூட்டாக்க னிலோ அல்லது அறிக்கைகளிலோ தி. மு. கழகப் பெயரைய யாரும் பயன்படுத்தாத் கூடாது என்பதை உணர வேண்டுகிறேன். இந்நிலையில் சென்னையிலே சோமனீஸ்வரன் பேட்டை கிருஷ்ணம்பேட்டை ஆகிய இரு வட்டங்களில் மட்டும் யாரோ சிலர் கூட்டு முயற்சிக்கு எதிராக தி. மு. கழகப் பெயரை கோடியாக உபயோகப்படுத்தியிருப்பதாகத் தெரியவருகிறது எனவே அவ் வட்டங்களிலுள்ள வாக்காளர்கள், கழகத் தோழர்கள், அனுதாபிகள் இதைக் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுகிறேன்.

என். வி. என். செயலாளர், சென்னை மாவட்ட தி. மு. க.

சுற்றத்தார் அதை விரும்பவில்லை. தடுத்தார்கள் கலியாணம் செய்யக் கூடாதென்று அவன் அப்படிச் சொல்வதைக் கண்டு எல்லோரும் வெறுத்தார்கள். அதனால் அவன் மனமுடைத்து தற்கொலை செய்து கொண்டான். அதைப் போய் பட்டினியால் செத்து விட்டானென்று சொன்னால்? "கேட்டீர்களா கதை!"

★

திராவிடத்தில் திருநாள்!

"யாதவி"

★

எழுந்ததா "புரட்சி"யொன்று எங்கும் நாட்டில் விழுந்ததா வினார்களின் திட்டம் தீயில்

புயலிலே சிக்கிய அப்புல்லர் கொள்கை பொங்கியெழும் கடலிடையே புழுவைப்போல புதைந்ததா புதுவாழ்வும் மக்களிடையே மலரக்

கண்டேன்

உழைத்துழைத்து உரங்கொண்ட கைகளாலே உலகெங்கும் கோளுட்சி மறையக் கண்டேன் உலுத்தர்களும் ஒடியோ ஒழியக்கண்டேன்

உயிரிருந்தும் உணர்வில்லாப் பிண்டங்களாய் உலகறியா துழைத்து வந்த உழவர் தம்மியன் உரிமைப்போர் வெற்றிபெறக் கண்டேன் கண்டேன்

விழித்தெழுந்தேன் வெறுந் கனவா என்று நொந்தேன் வினா கனவல்ல நனவின் காட்சி விழந்திடும் வஞ்சகத்தின் இன்பக்காட்சி

அறிவுபெறும் திராவிடத்தின் பிரியும் நன்னாள் அன்னாளே எல்லோர்க்கும் இன்பப் பொன்னாள் அன்புடனே அறங்கொழிக்க அரசுசெய்து அறிஞருள்ளம் களிப்படையும் தனித்திருநாள்

தோழர் சி. வி. இராசசுந்தர்
(சென்னை மாவட்ட தி. மு. க. துணைச்செயலாளர்)

சென்னை நகர மக்கள் கூட்டணியின் நிர்வாகக்குழு உறுப்பினர். நகர மக்கள் கூட்டணியின் சார்பில் நிற்கும் அபேட்சகர்களின் வெற்றிக்காக இடைவிடாது தீவிரப் பணியாற்றி வரும் செயல் வீரர்.

“முட்டியபின் குனிந்து கொடுக்கும் வர்க்கம்”

ஏகாதிபத்திய வெறியில் மூழ்கியவர்கள், பிறரது உரிமையை நேர்மை உள்ளத்துடன், அதற்கேற்ற கண்ணோட்டத்துடன் அலசிப் பார்த்து ஆவன செய்ய மாட்டார்கள். எவ்வகையிலாவது பிறரது உரிமையைப் பறித்துக் கொழுப்பதே ஏகாதிபத்தியத்தின் மூல தனமாகும். அதுபோலவே மக்களது மகத்தான சக்தி திறண்டு முட்டிய பின்னர் குனிந்து கொடுத்து ஒட்டம் பிடிப்பது ஏகாதிபத்தியத்தின் பிறவிக்குணையுமாகும். எனவே திராவிட நாட்டுப்பிரிவினையை எதிர்த்து டெல்லி ஏகாதிபத்தியம் சேற்றமடைவதில் ஆச்சரியமில்லை! ஆனால் உலக அரசியல் வரலாறு காட்டியுள்ள உண்மைக்கு டெல்லி ஏகாதிபத்தியம் விரைவில் பணிந்தே திரும்பும் என்பது உறுதி. எனவே, இலட்சியத்திலே உறுதிக்கொண்ட தோழர்களே, நம் உரிமைக்காக தளராது பணியாற்ற முனைவீர்களாக!

—அறிஞர் அண்ணா.

சென்னையில் பிரிவினை நாள் சிறப்புக் கூட்டம்

21-9-52^வ மாலை 5-30 மணிக்கு

(மவுண்ட்ரோட்) எஸ். சூரட் அருகிலுள்ள பெரிய திடலில்

தோழியர் அருண்மொழி தலைமை வகிப்பார்

மு. கருணாநிதி—என். வி. நடராசன்—கவிஞர் கண்ணதாசன் பேசுவார்.

இரவு 9-மணிக்கு இசைமுக நாகூர் அனியா இன்னிசை நடைபெறும்

—தி. மு. கழகம்

அஞ்சாநெஞ்சன் அழகிரிசாமி இல்லத்தில் திருமணம்

தன்மான இயக்கத்தின் தளர உழைப்பாளரும் ‘அஞ்சாநெஞ்சன்’ என்ற சிறப்புப் பெயருக்கேற்ப செயலாற்றும் தன்மையில் தலைசிறந்து விளங்கிய வருமான மறைந்த மாவீரர் கே. வி. அழகிரிசாமி அவர்களது மான் கே. வி. எ. இராமமூர்த்திக் கதம் தோழியர் ஜி. கமலாவிற்கும் அழகிரிசாமி அவர்களின் மகள் கே. வி. எ. தயானாவிற்கும், தோழர் ஜி. இராதாகிருஷ்ணனுக்கும் 7-9-52-ல் தேதி ஞாயிறாலை 9-மணிக்கு பட்டுக்கோட்டையில், அழகிரி இல்லத்தில் கலைவாணர் என். எஸ். கிருஷ்ணன் தலைமையில் திருமணம் நடந்தேறியது

நடிப்புப் புலவர். கே. ஆர். ராமசாமி, அ. பொன்னம்பலனார், டி. பி. பொன்னுசாமிப் பிள்ளை, என். எஸ். இளங்கோ, ஆகியோர் விழா விற்கு வந்திருந்த மக்களை மகிழ்ச்சிக்கடலில் திளைக்கும் வண்ணம் சொற்பொழிவாற்றினர். கலைவாணரின் நகைச்சுவை மிகுந்த சொற்பொழிவு எல்லோரையும் மெய்மறச்செய்தது விழாவின்போது நடிப்புப் புலவரும் கலைவாணரும் பண்ணிசைத்துச் சிறப்பித்தனர்.

மணமக்களைப் பாராட்டி திருமண விழாவிற்கு

கே. வி. எ. இராமமூர்த்தி—ஆர். கமலா

வந்திருந்தும், வாழ்த்துக்கள் அனுப்பிய தோழர்கள். ஜி. டி. சாபு, எம். எ. முத்தையா செட்டியார், கே. எ. பி. விசுவநாதம், வீரகதை வி. வி. இராமசாமி, இரா. செஞ்செழியன், ரமகமேன் எம். ஆர். ராதா, க. வி. சே. சம்பத், என். வி. நடராசன், எ. பி. ஜனார்த்தனம், எஸ். குருசாமி, ஜூபிடர் சோமு, மாலி பிச்சன், கிரேட் இந்தியா பிலிம்ஸ், மாரியப்பா ஆகியோர்களுக்கு எதை தந்தையாரின் சார்பில் கன்றி உறகிறோம்.

—கே. வி. எ. இராமமூர்த்தி

ஜி. இராதாகிருஷ்ணன்—கே. வி. எ. தயானா

தொழிலாளர்த் தோழர்களே

உங்கள் தொழிற் சங்கங்களில் அரசியல் பிற்போக்காளர்களின் ஆதிக்கத்தை வளர விடாதீர்கள். தொழிற் சங்கங்களில் அரசியல் ஆதிக்கம் இருந்தல் உடனடி என்ற பாட்டுரை உறி, அதே சமயத்தில் நாம் என் சார்த்தன அரசியல் கட்சிகளின் பிந்தலாட்டச் சொகைகளைப் புருத்தி வருகின்றனர். இவ்வித அரசியல் பச்சோந்திகளுக்கு எதிர்ப்புத் தொழிற் சங்கங்களில் இடமளிக்காதீர்கள்.

“திராவிடன்”